ANUL III.—No. 710. 5 Bani în Capitală—10 Bani în Provincie Marți, 30 Decembre (18 Ianuarie) 1886

Dreptate pentru toți

ABONAMENTE
pentru tótă țara

Pe un an . . . . . leĭ 20
Pe șése luni . . . . . „ 10
Pe treĭ luni . . . . . „ 5

Apare în tóte zilele la 7 ore diminéța.

UNIVERSUL

FOAIE POLITICĂ ILUSTRATĂ

Toți pentru dreptate

ANUNCIURILE
Inserțiile și Reclamele din țară și strĕinătate se primesc umaĭ la *Oficiul de Publicitate „România“* strada Academieĭ No. 18.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Brezoianu No. 19, Bucuresc

București 29 Decembre

Comitetul societăței lucrătorilor tipografĭ din Bucureștĭ a adresat dluĭ primar al capitaleĭ și d-lor consiliarĭ comunalĭ o cerere asupra căreia atragem drépta și seriósa băgare de seamă a autorităței nóstre comunale.

Societatea „Gutenberg“ rógă consiliul comuneĭ capitaleĭ ca să-ĭ cedeze gratis un loc pentru clădirea unuĭ azil pentru infirmĭ.

Acéstă cerere merită să fie luată în seamă și consiliul comunal e dator să-ĭ dea satisfacere.

In adevĕr, ideia creăriĭ unuĭ azil pentru infirmiĭ tipografĭ e fórte fericită. Lucrătoriĭ tipografĭ, din cauza greutăței muncieĭ lor, sunt fórte espușĭ la tot felul de bóle și de infirmități și firește că societatea cată să se îngrijéscă de acești infirmĭ aĭ muncieĭ.

Comuna Bucureștĭ nu póte refuza acel loc.

Când atâția banĭ se chieltuiesc în tóte direcțiile, un sacrificiŭ relativ mic, pentru un folos atât de mare, să nu se facă?

***

In afară de folosul real și vĕdit pe care acest azil îl va aduce tipografilor, pe cariĭ va adăposti când vor fi infirmĭ și bĕtrênĭ, va maĭ da un folos maĭ mare, un folos social general, crearea acestuĭ azil.

Aducerea la îndeplinire a acesteĭ ideĭ va fi un îndemn pentru asociare, pentru ajutor reciproc, în tótă societatea românéscă, al careĭ păcat mare e între cele dintâĭ lipsa simțuluĭ de solidaritate.

Esemplul acesta va arăta că „și noĭ românĭ“ putem, când vrem, să ne unim; că unindu-ne forțele, putem ajunge la scopurĭ marĭ.

In tóte ramurile ar trebui să esiste societățĭ ca „Gutenberg“.

Azile ca acela pe care societatea lucrătorilor tipografĭ vrea să-l înființeze ar trebui să fie multe ca să dea un adăpost onorabil tuturor acelor cari tótă viața aŭ muncit—ca nu la bĕtrênețe să fie nevoiți a cerși.

***

Incă o dată, aprobăm hotărîrea societățiĭ „Gutenberg“.

Rugăm pe consiliul comunal să împlinéscă drépta cerere a acesteĭ societățĭ.

Scenă din Crăciun.—(Vezĭ pag. 3)

DIN TURCIA

(*Corespondența particulară a „Universuluĭ“*)

Constantinopol, 24 Decembre.

O schizmă.—Suntem în ajunul celeĭ maĭ marĭ sĕrbătorĭ a creștinătățeĭ, și acésta dă un caracter de actualitate tuturor chestiilor bisericești.

Biserica nóstră de rĕsărit trece prin niște marĭ greutățĭ. Patriarchia, căpetenia supremă a bisericeĭ de rĕsărit, e în revoluție.

La 1872, petriarchul ecumenic de aci dădu o proclamație prin care declară biserica bulgară deslipită de metropolă. Acésta a adus o slăbire mare prea slabeĭ și prea săraceĭ nóstre bisericĭ.

De atuncĭ acéstă dezbinare se accentuéză din ce în ce maĭ mult.

Faptul acesta a îngrijit mult pe marea împărăție ortodoxă de la nord, care a căutat și caută să readucă lucrurile în stare bună.

D. Pobedonoțsef, procuror imperial pe lânga sfântul sinod al Rusieĭ, a fost însărcinat în cele din urmă să redacteze un proiect de soluție a conflictuluĭ. Acest proiect, aprobat de țarul Alexandru III, ar fi fost de sigur adus la îndeplinire, dacă nu izbucnea criza bulgară.

Origina schizmeĭ, după d. Pobedonoțsef, e luarea de către bulgarĭ prea în serios a firmanuluĭ de la 1880 al Sultanuluĭ și încercarea de a-și întemeia biserica pe acest firman.

Firmanul Porțeĭ nu putea fi considerat ca o soluție definitivă și legală a neînțelegerilor greco-bulgare, căcĭ: 1) însăși Pórta n'a putut să'ĭ recunóscă o putere legală și obligatorie decât pentru că se întemeia după părerea sa pe proiectul patriarculuĭ Grigore VI, și 2) pentru că ar fi imposibil să se recunóscă uneĭ dispoziții administrative a uneĭ autorităței musulmane o bază canonică în de ajuns de puternică pentru o biserică ortodoxă autonomă.

Perturbație.—Acest conflict a sdruncinat mult tăria bisericeĭ bulgare și de atuncĭ propaganda catolică se face cu mare succes și pune în primejdie ortodoxă.

Impăcarea se propune de Rusia prin alegerea uneĭ comisiĭ bisericești mixte, care să otărască *fără apel* concesiile pe care părțile în neînțelegere vor trebui să și le facă una alteia.

Partea din Macedonia care vorbește limba bulgară, cu eparchiile Pelagonieĭ, Meleniculuĭ, Ochrideĭ, Scopieĭ, Strumniculuĭ, Mogleneĭ, Velesiĭ și Polianineĭ, cu o poporație ortodoxă bulgară de un milion de suflete, să se unéscă într'un mare arondisment bisericesc, care să asculte direct de Patriarchie.

Acest arondisment, șĭ-ar avea reprezintanții seĭ în Sfîntul Sinod ecumenic.

Acesta e un proiect bine chibzuit și e sigur că Rusia, cu influința sa, va putea—dacă va stărui — sĕ-l aducă la îndeplinire.

Levant.

ÎNTĂMPLĂRĬ

Din Judete

Un cadavru într'un sac.—Vineri la 4 ore p. m. s'a găsit de către niște copiĭ în șanțul de pe moșia Țiglina, jud. Covurluĭ, cadavrul unuĭ țigan pus într'un sac. A fost ucis cu o secure care s'a și găsit. Asupra mortuluĭ s'aŭ găsit 6 leĭ, ceea ce face să bănuiască că mobilul crimeĭ n'a fost jefuirea. Justiția urmărește pe criminalĭ.

*

Foc.—Sâmbătă, pe la orele 3 p. m., flăcările aŭ consumat casele Floricăĭ, ce eraŭ situate pe strada Rîpeĭ din Galațĭ, vis-à-vis de podeț. Incendiul s'a localizat prin concursul megieșilor de prin prejur și a d-luĭ Gligoriu din corpul gardiștilor, iar din pompierĭ n'a venit nicĭ unul.

*

Accident. — Frînarul V. Nicolaŭ, de la calea ferată, părinte a 5 copiĭ, de loc din Tecucĭ, miercurĭ pe la orele 8 și 38 m. p. m. la plecarea trenuluĭ de la Bêrlad la Vasluiŭ, mergênd deasupra vagónelor la postul sĕŭ pe când trenul ajunse la podul de fier din dreptul bisericeĭ S ților Treĭ Ierarhi, fu lovit în cap de arcul podului, rĕmânênd pe loc mort d'asupra vagonuluĭ. Nenorocitul fu întors înapoĭ la gara Bêrlad de unde s'a făcut cunoscut familieĭ sale despre acéstă nenorocire și s'a sesizat și parchetul local.

*

Monstru. — In urbea Baia de Aramă, (Mehedinți), femeia Maria Tabacu, a născut o fată cu mâinile fără palme și carĭ aŭ óre-care diformitate.

Atât mama cât și fata se află în deplină sănătate.

*

Mâncată de fiare sĕlbatece.—Femeia Maria Enache Mustața, din comuna Comănești, jud. Mehedinți, suferind de maĭ mult timp de bóla mintală, s'a dus nóptea în pădure dupe lemne, unde a fost

MOŞ CRĂCIUN

A sosit Moş Crăciun! Acest bĕtrân cu barba albă şi avênd pe spate sacul plin de jucării, de stele, de banĭ, de florĭ şi de alte bunătăţĭ, dupĕ un drum destul de lung prin munţĭ şi prin văĭ, prin troene marĭ de zăpadă, a sosit pe prispa nóstră şi ne-a zis: bună ziua!

Şi copiiĭ, cu zîmbetul pe buze, şĭ-aŭ primit jucăriile, săculeţele cu bombóne, cărţile cu cadre, sĕrutările dulcĭ ale părinţilor.

Fetele şĭ-aŭ isprăvit rochiele, la care aŭ lucrat atâta vreme, şi le îmbracă ac m, rumene la obrajĭ şi palpitând de emoţie şi de fericire. Şi cum sĕ nu palpite! Vor fi vĕzute de prietiniĭ saŭ logodniciĭ lor, vor fi admirate, felicitate, lăudate; frumuseţea lor va câştiga mult, vor danţa...

Soldatul care a luat cengediŭ a ajuns a casă. O! ce fericire! El e obosit, prăpădit, căcĭ de treĭ zile n'a stat loculuĭ, dar maĭ simte el osteneala! Nu şĭ-a vĕzut părinţiĭ d'un an şi jumĕtate, nu şĭ a vezut fetele din sat, n'a vĕzut satul, n'a vĕzut crângul d'alĕturĭ, móra, biserica, cârciuma, n'a vĕzut, în sfîrşit, d'atâta amar de vreme, ce e maĭ frumos şi maĭ scump în lume pentru sufletul luĭ. El plânge, părinţiĭ luĭ plâng, megiaşiĭ plâng, odraslele plâng dar toţĭ plâng de bucurie! Ce uşor şi dulce e aerul din satul sĕŭ! Ce blânde sunt cuvintele părinţilo şi cunoscuţilor sĕĭ! Işĭ uită pentru un moment că e militar, îşĭ uită de aerul de cazarmă şi de vorbe aspre ale şefilor. Şi cum să nu uite! O aşa zi de sĕrbătóre îmbată mintea maĭ tare decât or ce bĕutură, farmecă sufletul, ne face pe toţĭ copiĭ, bunĭ, blânzĭ, iubitorĭ, iertătorĭ!

Cel cu dare de mână se aşézĕ la gura sobeĭ, ascultă cântecele ce fiica sa îĭ cântă la piano, mângâie cu mâna pĕrul bălan saŭ negru al micilor sĕĭ îngeraşĭ, priveşte în ochiĭ frumóseĭ sale soţiĭ, şi cântecele tóte sunt frumóse, copilaşiĭ, în ziua asta, par maĭ cu minte, maĭ veselĭ, în ochiĭ soţieĭ citeşte fericire. Şi par'că 'ĭ vine să se întrebe:

„Cum, fost'am eŭ vr'odată nefericit?“ I se pare că durerile trecute aŭ fost numaĭ niştе iluziĭ, nu ceva întêmplat, ceva simţit!

Vĕduva priveşte înduioşată la portretul reposatuluĭ eĭ soţ. Dar de o dată frunтea i se înseninézĕ, mângâierea par'că trece pe lângă dênsa şi o atinge pe frunte cu mâna'ĭ albă. Ce este? Unul din copiĭ, icóna vie a soţuluĭ eĭ, s'a apropiat de dênsa, a sărutat-o pe obraz şi ĭ a zis cu o voce îngerésca: „Nu maĭ fiĭ tristă mamă, azĭ e Crăciunul!“

Lucrătorul a dat cea din urmă lovitură de ciocan, a ridicat cea din urmă aschie şi, îmbrăcat în haine de sĕrbătóre, sórbe paharul sĕŭ de vin şi-şĭ cântă cântecul de sĕrbătóre.

Bancherul îşĭ numĕră saciĭ cu banĭ şi-ĭ rîde faţa gândindu-se la dobânzile ce-ĭ vor sosi îndată. El ascultă cântece cu note de aur.

Sunt, pentru acéstă zi, vorbe deosebite, priviriĭ deosebite, strângeriĭ de mâinĭ deosebite. Dar tóte acestea numaĭ pentru o parte de lume. E o altă lume la care prea puţinĭ se gândesc: lumea săracilor! Şi aceştia sunt tot ómenĭ, aŭ aceleaşĭ simţurĭ, aceleaşĭ nevoĭ. Dar pentru eĭ Crăciunul e o zi ca tóte zilele. Şi tóte zilele lor sunt zile de durere şi de întristare. Pentru eĭ Crăciun însemnează toiul ierneĭ, şi prin urmare lipsă desăvîrşită de tóte, frig, bóle, mórte! O! şi e aşa de numerósă acéstă lume şi e aşa de nemărginită suferinţa eĭ!...

Pentru sufletele într'adevĕr marĭ şi bune, eŭ crez că cea maĭ mare fericire ce póte gusta cu prilejul acesteĭ zile, este d'a împărtăşi şi pe ceĭ în lipsă cu ceva din prisosul lor.

Cuvintele de mulţumire ce vor primi vor fi muzica cea maĭ divină; zîmbetele de mulţumire ale nenorociţilor va fi tabloul cel maĭ frumos, cel maĭ vrednic de vĕzut!...

Dorim tuturor acéstă fericire.

D. Teleor.

Crăciunul la Roma

(Corespondenţă particulară a „Universuluĭ“)

In diminéţa Crăciunuluĭ, biserica d'Ara Coeli presintă cel maĭ curios spectacol în Roma. Acolo se adoră „Sfîntul copilaş,“ o mică statuetă sculptată în o rădăcină de măslin de un călugăr, dupĕ cum spune tradiţia, şi coloratā de sfântul Luca. Se povesteşte că ea a fost aruncata în mare pe când dormea călugărul şi dusă de valurĭ până la gura Tibruluĭ. In ziua Crăciunuluĭ se scóte şi se presintă credincioşilor divinul copilaş, înfăşurat şi acoperit întreg de pietre preţióse, de aur şi de mărgăritare.

„Copilaşul“ îşĭ are trăsura, servitoriĭ sĕĭ, veniturile, pensiile şi privilegiile constituite prin testamentele ómenilor pioşĭ.

Serbarea care se face în biserică, e o scenă de un caracter unic şi adevĕrat italian. Dupĕ sĕvîrşirea slujbelor bisericeşti, creştiniĭ adunaţĭ asistă la un fel de represen aţie religióşă.

Cortina se ridică şi se presintă ochilor o scenă aranjată cu multă măestrie. In o peşteră împodobită cu ramurĭ verzĭ, sfânta fecióră, acoperită cu un vĕl alb, îmbrăcată în albastru şi roşu, ridică colţul vĕluluĭ care acoperă pe copilul divin adormit pe genuchiĭ eĭ şi 'l arată Marteĭ şi păstorilor. Asinul şi boul, culcaţĭ pe pae, pare că admiră şi eĭ pe fiul luĭ Dumnezeŭ. Sfîntul Iosif, cu un bĕţ încununat de florĭ în mână, stă în picióre lângă sfânta Fecióră şi un înger închide scena.

La marginea peştereĭ de la drépta grupuluĭ staŭ păstoriĭ.

Tótă scena e luminată splendid şi e de un alb strălucitor. Peştera négră care o înconjóră îĭ dă un farmec de necrezut şi ilusia e desăvêrşită.

De-asupra peşteriĭ, staŭ în atitudine sburătóre corurile heruvimilor, ale îngerilor şi archanghelilor, iar tocmaĭ de-asupra, sub un cer d'aurit, bunul Dumnezeŭ cu barba albă, îmbrăcat în haină albastră ca cerul şi încungiurat de norĭ.

In corul bisericeĭ se pregăteşte un spectacol şi maĭ curios: o scenă caracteristică romană. Lângă un stâlp îmbrăcat în roşu şi aurit, e pusă o masă deasupra unuĭ scăunaş. In jurul acesteĭ mese se adună toţĭ copilaşiĭ pe carĭ mamele lor i-a adus la bisericā şi o copiliţă de şase anĭ se urcă pe tribuna improvisată.

E „predica copiilor“; copiliţa începe, cu gesturĭ adorabile, să vorbéscă miculuĭ Isus, să 'ĭ trimétă sărutărĭ, spunêndu'şĭ înainte micul discurs, după cum un copil îşĭ récitéză felicitarea de anul noŭ.

„Ce frumuseţe! ce plăcere!..... o dulce copilaş!“... tóte astea spuse cu accente caracteristice, cu priviriĭ dulcĭ, cu gesturĭ drăgălaşe şi cu mişcărĭ graţióse din cap, trebue să emoţioneze şi pe cel maĭ nesimţitor.

Inainte de a sfîrşi, mica predicatóre îngenuchie în o pozā, pe care mariĭ sculptorĭ şi pictorĭ italienĭ aŭ eternisat'o de mult, şi se rógă cu acelaş glas argintiŭ şi blând.

In sfârşit ea se cobóră, şi 'şĭ primeşte recompensa: un mic Isus de zahăr şi sărutările nesfârşite ale mameĭ sale.

O altă fetiţă, maĭ în vêrstă, cu pĕrul negru ca abanosul şi cu o voce maĭ plină, maĭ femeiască, spune saŭ maĭ bine c ntă, nu o cântare bisericéscă ci maĭ mult o legendă orientală, un *romanc ro* religios:

„Luna străluceşte ca un sóre dulce, stelele se aprind pe cer, păstoriĭ pe câmpie ascultă behăitul mieilor, raze aurite isbucnesc din isvóre, florile închise nóptea se redeschid ca în zorile zileĭ şi parfumézā aerul, o tremurare divină agită atmosfera întrégă; o simţire dulce, deliciósă, cuprinde tóte inimile... Un cântec armonios, cântec de amor, cântec de glorie se cobóră din înălţimea cerurilor şi vine să 'mĭ încânte urechia:

„Mărire luĭ Dumnezeŭ din înălţimea cerurilor şi pace pe pământ între ómenĭ!“

...Şi se sfîrşeşte.

Despre petrecerile carĭ urmézā în casa încălzită, în jurul meseĭ, lângă pomul de Crăciun, de ce sĕ maĭ vorbesc?... Veselia, sgomotósă saŭ liniştită, e aceeaşĭ în tóte ţĕrile.

CRĂCIUNUL

In Capitală şi la ţară

Cu câte-va zile înainte de Crăciun, se observă o mişcare deosebită în oraş. Stradele şi pieţile sunt pline de lume care alerge, se tocmeşte, cumpĕră: haine, cărţi, lucruri d'ale mâncăriĭ şi altele. Ceĭ din provincie găsesc un prilej d'a vedea Bucureştiĭ şi d'a-şĭ face diferitele lor târguelĭ. Negustoriĭ scot la ferestre mărfurile cele maĭ strălucitóre, le aşézā în ordine, le etichetézā, le pun tăbliţe cu preţurĭ; mulţĭ schimbă firmele punênd altele maĭ pompóse, maĭ strigătóre.

Acéstă mişcare creşte fórte mult în ajunul Crăciunuluĭ, iar în séra acesteĭ zile oraşul ia un adevĕrat aspect de sĕrbătóre. Tóte ferestrele sunt iluminate şi tóte prăvăliile pline de cumpărătorĭ. Pe strade sunt aşa de multe trăsurĭ şi birjĭ, încât caiĭ abia se mişcă. Tótă lumea, bogată şi săracă, chiar de prin cele maĭ înfundate mahalale, ese pe stradă, mişună în drépta şi în stânga, se îmboldeşte, să înghesue. Valurile de lume curg de sus în jos şi de jos în sus. Mulţĭ umblă numaĭ pentru plăcerea de a vedea atâta lume, d'a auzi atâta sgomot, atâtea rîsete. Negustoriĭ de cărţĭ frumóse şi ceĭ de jucăriĭ gîfîe de multă obosélă. Prin băcăniĭ e şi maĭ bócănă. Toţĭ vor să târguiască lucrurĭ de ale mâncăriĭ pentru treĭ zile. Pentru treĭ zile! Nu e jucărie! O dată cu înoptarea, încep să umble ţiganiĭ cu *Vasilca* şi să cânte cântecele lor pe la ferestre. Alţĭ cântă tot pe la geamurĭ cântece vechĭ cu *Leroĭ, leroĭ dómne*! Se aud mereŭ cântece de cimpoĭ, de fluer şi de vióră.

Acésta ţine până pe la ora 2 după miezul nopţiĭ, după care totul intră în tăcere.

A doua zi, ziua de Crăciun, se anunţă posomorîtă. Se aude, icĭ şi colo, pe la ómenĭ cu dare de mână, cantând muzica militară. Ziua nu se dă vizite. Ceĭ maĭ mulţĭ dorm buştenĭ tótă ziua. Prăvăliile tóte sunt închise şi pe strade nu se zăreşte decât prea puţină lume. Din când în când pe podul Mogoşóieĭ trece în fuga mare câte o birjă încărcată cu băeţĭ de pe la prăvăliĭ carĭ se duc la şosea, la Villa Regală, la Bordeiŭ, etc. Către séră, mulţĭ din ceĭ ce s'aŭ săturat de dormit şi de mâncare es pe uliţă şi se plimbă *agale*. Inoptându-se, încep a umbla băeţiĭ cu

---

Foiţa „Universuluĭ“

34

INGROPATA de VIE

PARTEA A TREIA

Mormêntul gol

XI

— Ne vom ocupa de acésta maĭ târziŭ, zise Frugére; astăzĭ o să avem alt ceva de făcut. D. Geôrge nu s'a înşelat: D nu de Borsenne a petrecut tótă nóptea şi o parte din zi la Brunoy. Şi póte că e şi acum tot acolo, însoţit de ómeniĭ luĭ.

— Mĭ-e témă să nu atace astăzĭ villa.

Casa e departe de s t: cu puţin curaj cu multă îndrăsnélă — ştiţĭ că d. de Borsenne are dómna Jeana póte să fie răpită fără ca nimenĭ să'ĭ vie într'ajutor.

— Adevĕrat, trebue să înştiinţăm pe George.

— Ba nu; eŭ sunt încântat că d-sa nu e la villă. Daca s'ar găsi faţă 'n faţă cu d. de Borsenne ar fi îngrozitor. Unul din doĭ ar muri.

— Aĭ dreptate, e maĭ bine George să nu ştie nimic. Ce să facem?

— Dacă vreĭ d-ta, să plecăm numaĭ de cât la Villeneuve. Şi fiind-că nu ştim ce o să se întêmple ar fi bine să ne înarmăm.

Işĭ aleseră fie-care câte un revolver şi plecară.

Era póte douĕ césurĭ şi jumĕtate când sunară la pórta vileĭ. Vĕzênd că nu vine nimenĭ Frugére îngălbeni.

— Vaĭ, am ajuns prea târziŭ.

Am cheia de la pórta grădineĭ, aidem pe acolo, ziso el.

Şi ocolind zidul vĕzură la vre-o cincĭ zecĭ de paşĭ o trăsură, şi un om lângă pórtă.

— D-zeŭ e cu noĭ! strigă el. Sunt încă în casă.

Nu isprăvise încă când treĭ ómenĭ ieşirā din grădină fugind.

I am speriat sunând, zise Frugére. Scóse revolverul din buzunar. Gaston îl imită şi se aruncară asupra bandiţilor. Dar aceştia o luase la fugă şi se făcură nevĕzuţĭ printre pomĭ.

Vizitiul care din ajun se supunea orbeşte stăpânuluĭ sĕŭ, vĕzênd pe P tre că fuge se înfricoşă şi dând un bic ŭ cailor, eĭ porniră în fuga mare. Ast-fel d. de Borsenne rĕmase singur şi trebui să părăséscă gândul uneĭ întreprinderĭ atât de îndrăzneţe. Jeana mulţumi celor carĭ o scăpase; dar îĭ rĕmase din visita bărbatuluĭ sĕŭ un fel de impresie durerósă care era să o facă fricósă şi să 'ĭ turbure traiul printr'o frică neîncetată.

George se întórse puţin maĭ târziŭ ca altă dată. Gaston şi Frugére îl aşteptaseră. Se hotărîse să petréca nóptea la villă.

George fu înştiinţat de ce se întêmplase. Păru maĭ liniştit dar, prieteniĭ sĕĭ, simţeŭ durerea şi mânia care îl coprinsese.

Infăşură pe Jeana cu o privire in care era pusă întréga iubire pe care o avea pentru ea.

El nu 'şĭ perduse vremea la Paris. Găsise un apartament în strada Lacépe de N. 22, îl închiriase sub numele d-neĭ Bontemps, şi tapiţerul trebuia să i-l dea gata şi mobilat a doua zi la cincĭ césurĭ. La şése, Jeana şi cu femeia din casă, sosirā singure în strada Lacépède şi'şĭ luară în stăpânire apartamentul.

Pentru ca să nu pótă fi urmărită, ea trecuse Sena în barcă şi luase drumul de fer care vine din spre Corbeil.

A doua zi, Beppo luă aceleaş îngrijirĭ pentru ca să trimétă cuferile la adresa d neĭ Bontemps.

Se înţeleseseră ca în timp de câte-va zile George să nu vie în strada Lacépède, şi Jeana să priméscă în fie-care zi câte o scrisóre care să o înştiinţeze de ce fac prieteniĭ lor şi de ce se maĭ întêmplă.

Treĭ zile după aceésta un potop de hîrtiĭ timbrate căzu în casa d-luĭ de Borsenne: Protestărĭ de poliţe şi citaţiĭ pentru judecată.

Acésta era prefaţa celor ce era să l se întêmple d-luĭ de Borsenne.

— Dacă mĕ voiŭ lăsa, îşĭ zise d. de Borsenne, creditul mzŭ e perdut şi n'o să maĭ pot căpăta nicĭ un ban în schimbul iscăliturii mele. Se duse să vază pe doĭ capitalişti carĭ, în cursul vieţiĭ luĭ, îĭ veniserā adesea în ajutor în asemenea crize.

Aceştia se mirară vĕzênd că clientul lor, pe care 'l credéŭ cu desăvêrşire achitat, dór îşĭ schimbase creditoriĭ. Cât despre un noŭ împrumut nu'l puteaŭ ajuta, fiind amestecaţĭ în noul împrumut otoman.

D. de Borsenne perzêndu-şĭ mândria alergă la vechia luĭ amantă. Aci îl înştiintară că d-şóra Clara plecase în ajun la Hamburg. Se duse la portărel ca să obţie o amânare.

— Am ordine formale de la clienta mea, réspunse portărelul: D. Villard! Nu pot să întêrziez secfestrul măcar cu o zi; nu puteţĭ să 'l înlăturaţĭ decât aducêndu-mĭ baniĭ.

D. de Borsenne se retrase furios; era prins ca peştele în plasă.

Brim-d'Azu îşĭ trimise făgăduiala, se rézbunb. Dar d. de Borsenne cunoscêndu-ĭ posiţiunea întru cât priveşte averea nu putea înţelege de unde a găsit ea parale ca să'ĭ cumpere creantele. De unde? Datora ea acéste sumă generositătĭi vreunuĭ noŭ amant? Se împrumutase? Nu'şĭ putea el închipui că George Lambert cu acest prilej se făcuse tovarăşul Clariĭ. Totuşĭ George era obiectul preocupărĭĭ sale necontenite; acésta 'ĭ întreţinea ura, şi îĭ ţinea sîngele într'o fierbere necontenită.

— Cu orĭ-ce preţ trebue să ies din acéstă încurcătură, îşĭ zicea el; d'abia dacă maĭ am cincĭ-spre-zece zile. N'am să obţiŭ nimic de la Jeana cât timp acest om va fi în vtaţă. Decĭ trebue să móră!

XIII

D. de Borsenne se gêndi la un duel, dar George era un duelist minunat, atât cu sabia cât şi cu revolverul. Ce e drept şi d. de Borsenne manuia bine fleureta dar în faţa unuĭ adversar ca George şĭ-ar fi perdut tótă îndemânarea.

Putea să 'ĭ omóre pe amêndoĭ, leg a îĭ da dreptul prin articolele 324 şi 366 ale coduluĭ penal. Dar era să mai adaoge un proces criminal celuĭ civil pe care vrea să'l înlăture. Şi apoĭ după victime apăréŭ tata şi mama, teribilĭ şi amenințătorĭ.

Susţinute de eĭ procesele fi-vor ma puţin amenințătóre?

Dar el nu vrea mórtea Jeane, o iubia, vrea s'o aibă.

Căuta alt-ceva.

(Va urma.)

Fotografia Universul

In strada Brezoianu No. 19 s'a deschis pentru public stabilimentul *fotografic al Universuluĭ* unde se execută cu cea maĭ mare finețĭ fotografiĭ de orĭ-ce mărime, cu preţurile cele maĭ reduse.

Cititoriĭ „Universuluĭ“ aŭ un rabat de 10 %.

Stéua şi cu *Vicleimu* şi ulițele oraşuluĭ resună de cântece monotone ca:

Cine primeşte
Stéua frumósă
Şi luminósă
Cu colțurĭ multe
Şi mărunte ?...

*

Cu cât par de monotone zilele de Crăciun în Capitală, cu atât ele sunt maĭ vesele la țară.

Tótă lumea care a postit cu cea maĭ mare rigóre cele şése săptămânĭ ale postului, aştéptă cu o nerăbdare nespusă ziua Crăciunuluĭ pentru a mânca cu poftă carne de purcel şi a bea vin.

In nópteа ajunuluĭ toți copiiĭ din sat se organizézá în cete de câte şase-şeapte inşi, şi pornesc cu traista la spinare şi cu ciomagul în mână, de colindă tot satul strigând din tóte put rile lor pe la ferestrele creştinilor:

Bună diminéța
La Moş ajun!
Intr'un ceas bun!
Ne dațĭ, or nu ne dațĭ?

Şi din fie-care casă ese câte o bătrânică cu părul alb şi cu fața sbîrcită, dar femee bună şi milósă, şi întrébă:

— Câți sunteți?

— Şapte! rĕspund copiiĭ într'un cor. După acest interogator de rigóre, buna bătrânică, saŭ câte o dată frumósa fată mare, împarte *colindeții* micilor rebegiți de frig, carĭ într'o clipă se fac nevĕzuți prin negurile nopții, alergând la altă casă de creştin.

In nóptea de Crăciun, satul întreg urlă de strigătele copiilor carĭ cânta pe la ferestre cântece vechĭ fórte frumóse.

Colindătoriĭ sunt poftiți în năuntru şi după ce colindă pe fie-care om din casă, li se dă banĭ şi vin de bĕut. Maĭ vin uniĭ carĭ aruncă cu grîŭ în ferestre şi fac urărĭ de fericire. Țiganiĭ vin cu carul de porc gătit cu testemele, cu florĭ de târg, cu sălbĭ de icosarĭ şi de galbenĭ şi cântă acompaniați de vioarĕ cântecul *Vasilachĭ*.

Or cât ar fi satul de mic de retras, de sărac, în nóptea Crăciunului ia un alt aspect. Tóte ferestrele sunt luminate, în tóte casele domneşte veselia şi fericirea. A doua zi toți se îmbracă în haine de sărbătóre şi se duc la horă, dacă este vremea bună. Dacă nu, petrecerile se fac în casă. Flăcăiĭ şi fetele se adună într'un loc anume şi acolo jócă la sunetul vioreĭ, al cimpoiului saŭ numaĭ al unuĭ biet fluer. Jócă până nóptea. Uniĭ sătenĭ se duc cu mâncările şi bĕuturile lor la alte rude unde găsindu-se maĭ mulți fac cheful maĭ cu moț. Tot în acéstă zi vin finiĭ cu plocóne pe la naşĭ şi se cinstesc o zi şi o nópte.

Băeții cu steaua şi vicleimul nu lipsesc nicĭ de prin sate şi la orice casă s'ar duce sunt primiți cu plăcere şi cinstiți cu banĭ şi mâncărĭ. Ceea ce place însă maĭ mult în zilele de sărbătorĭ este *Brezaia* care tăcane şi jócă, cum şi ómeniĭ cu măştĭ de cârpă pe obraz carĭ fac scene caraghióse şi jócă. Ce deosebire între lumea de la țară şi lumea din orașele maĭ!....

Terențiŭ

NANI, NANI!

Poezie populară

Nani, nani, co ilaş,
Dragul mamiĭ fecioraş!
Dormĭ la sînu-mĭ cu mama,
Că mama te a legăna,
Că mama te-a săruta,
Şi mama te-a căuta,
Ca pe-o flóre drăgălaşă,
Ca pe-o pasăre gingaşă.
Nani, nani, cu mama,
Că mămuca ți a cănta
Ca să dormĭ şi să visezĭ,
Şi în somn ca să tot vezĭ
Îngereĭ pe curcubeĭ
Ca tine de frumuşeĭ,
Ploĭ de raze şi de stele
Pe câmpiĭ de floricele,
Avere-aĭ parte ele!
Nani, nani, cu mama
Că mama ți-a descănta
Să te facĭ un vitéz mare
Ca Domnul Ştefan cel mare,
Şi să plecĭ tot la rĕsboĭ,
Să scapĭ țara de nevoĭ.
Nani, nani, dragul meŭ,
Fericite-ar Dumnezeŭ!
Să ajungĭ cum doresc eŭ:
Vitéz, mare şi frumos,
Ca un sóre luminos.
Fetele să te 'ndrăgéscă,
Florile 'n cale să'ți créscă,
Duşmaniĭ să se 'ngrozéscă...
Să'ți facĭ parte, să'ți facĭ nume
Şi să'ți mérgă vestea 'n lume!

TRISTEȚĂ ŞI BUCURIE

Povestire de Crăciun

Cu cotul rezemat de masă, cu capul remat pe cot, doctorul se gândea cu amărăciune, în acea zi de Crăciun, la iluziile luĭ pierdute, la dragostea luĭ fără nădejde, la credința în puterea luĭ de a lupta, care începea să piară.

George era mândru, inteligent şi pasionat pentru cariera ce 'şĭ o alesese. Ştiința era pentru dânsul o religie al căreĭ preot 'şĭ pusese în gând să fie. Abia 'şĭ terminase studiile şi se aşezase în micul orăşel B. cu propunerea fermă de a 'şĭ crea o poziție sigură şi strălucită prin o muncă neobosită. Maĭ aştepta ceva de la acéstă muncă: să 'l facă să 'şĭ uite o durere adâncă care 'l muncea.

Iĭ răniseră de mórte inima şi mândria şi voia să 'şĭ răsbune într'un chip nobil câştigênd prin el însuşi renume şi bogăție.

Dar trecuse un an, un an de luptă grea în contra neîncrederiĭ multora, în contra bănuelilor ce deşteptase în alțiĭ cu ideile sale umanitare. In tot decursul aceluĭ an lung fusese chemat de vr'o două orĭ să îndrepteze ósele câtor-va flăcăĭ, după câte o bătae, saŭ să caute pe câte un bolnav de bóle uşóre. In casurile grave, toți chemaŭ pe medicul cel vechiŭ, şi după un an, el era tot necunoscut, tot sărac, ca în ziua în care venise.

De aceea gândirile triste se grămădeaŭ sub fruntea luĭ întunecată.

Se ridică de pe scaun şi scóse din o cutie o fotografie, chipul suav al uneĭ copile blonde, stăpâna gândurilor luĭ.

Un zîmbet trist îĭ se desină pe buze; se gîndea că abia un an trecuse de când cuteza încă să nădăjduiască că acea ființă iubită, fica unică a unor părinți bogați şi iubitorĭ, putea să fie a luĭ! Tot în ziua de Crăciun cutezase însfârşit s'o céră de la părinții eĭ: tatăl copileĭ îl făcuse să înțelégă că fata nu era pentru el, un biet doctoraş, obscur şi sărac.... din acea zi nu maĭ trecuse pragul caseĭ care 'ĭ fusese o dată atât de dragă. De şi era sigur că frumósa blondă nu 'l ura, o înconjura de câte orĭ întêmplarea i-o aducea în cale. Credea că mândria va sfîrşi prin a birui dragostea.

Un an trecuse, şi acum, gândindu-se la acea copilă, George simțea inima strângêndu-i-se de aceiaşĭ durere, şi amintindu-şĭ vorbele bĕtrênuluĭ aceeaşĭ desnădăjduire îl înăbuşea... Ce făcuse ca să nu maĭ fie un doctoraş obscur şi sărac? Venise în ajutorul tuturor săracilor carĭ sufereaŭ... dar asta nu e calea pe care se ajunge la renume şi bogăție.

Eşi din casă către séră; pe strade, abia icĭ-colo se zărea câte un trecător grăbindu-se spre casă; era ceasul în care tóte familiele se strâng în jurul uneĭ mese şi daŭ voe slobodă veselieĭ lor...

El mergea, mergea, cu pas grăbit şi cu capul în pământ dar nu putea să scape de urmărirea gândurilor triste.

De o dată, i se păru că cine-va îl chiamă; se întórse: era un biet om, rĕŭ îmbrăcat care 'l recunoscuse la lumina slabă a felinarelor şi se grăbea să 'l ajungă gâfâind:

— Domnule doctor, te rog, fiĭ d-ta maĭ milos ca ceĭ-l-alțĭ şi vino cu mine, nevastămea e rĕŭ de tot... póte în minutul acesta e pe mórte... Vino te rog; sunt sărac, dar....

— Unde staĭ? îl întrerupse doctorul.

— Aprópe de marginea orașuluĭ. Doctorul cel-l-alt, urmă omul, era la masă; 'mĭ-a spus că nu póte veni azĭ, să aştept până diminéță...

— Aidem, zise George fără a sta un moment la îndoială.

Şi plecară.

Omul şedea departe. George 'şĭ ridică filosofice şte gulerul paltonuluĭ şi porni în urma luĭ.

Gândurile carĭ 'l muncaŭ, îl cuprinseră iarăşĭ. Tristă ironie a sorțeĭ! Ce ar fi zis acel părinte fără milă dacă ar fi văzut, în nóptea Crăciunuluĭ, pe bietul doctoraş mergênd în urma unuĭ client zdrănțos? Şi cu tóte astea, în conştiința luĭ, se simțea mulțumit că n'a stat la îndoială între acea faptă bună şi masa care 'l aştepta la birt.

Ajunseră; George, intrând în casă, văzu la lumina slabă a uneĭ lampe micĭ o femee slabă, culcată în pat; îĭ pipăi pulsul; casul era grav. Dar nu 'şĭ pierdu nădejdea în puterea ştiinței. Scrise o ordonanță şi o dădu bărbatuluĭ. Dar în casă nu maĭ era nicĭ un gologan. Era atâta vreme când sĕrmana femee zăcea! George, fără să zică nimic, puse căți-va leĭ în mâna tremurătóre a sĕrmanuluĭ.

Când omul se reîntórse cu doctoriile, George era tot acolo; voise să dea chiar el doctoriile bolnaveĭ.

Vĕzu cu mare bucurie că doctoria 'şĭ face repede efectul. Atuncĭ, ca să scape de mulțumirile şi bine-cuvêntările bărbatuluĭ, se pregăti să se întórcă. In acel moment uşa se deschise şi o tênără femee, îmbrăcată de iarnă, cu obrajiĭ rumenĭ, cu şuvițe blonde eşind de sub pălărie, se opri în uşă.

Era în adevĕr ea? Era îngerul care venea să 'ĭ dea sărutareu de mulțumire pentru fapta luĭ bună? Era vis saŭ realitate?

Şi acel bĕtrên care intră după dênsa în casă, era nemilosul care 'l rănise de mórte?

Ce căutaŭ eĭ aci?

Era lesne de înțeles; sĕrmana femee era dintre saraci de carĭ se îngrijea tênăra copilă. Intâlnirea.... cine cunóşte hotărîrile providenței?...

Bĕtrânul făcu câți va paşĭ înainte, se opri un moment, apoĭ luă mâna luĭ George într'ale sale:

— Tinere, zise el emoționat, în cursul vieței se observă şi se cugetă mult. M'am gândit şi eŭ la d-ta de un an de când nu ne-am vĕzut. Fica mea,—şi se întórse spre copila blondă, maĭ frumósă de cât or când în acel moment de confusiune şi de bucurie, fica mea crede că un tênĕr care lucréză, suferă şi 'şĭ găseşte tótă mângăerea în faceri de bine, e în stare să iubéscă aşa cum e vrednică easă fie iubită. Doctore, Crăciunul d tale l'aĭ sĕrbătorit ca un adevĕrat soldat al ştiinței şi al caritățeĭ, aĭ scăpat de la mórte o sĕrmană ființă nenorocită. E un Crăciun de care poți fi mândru; vreĭ să 'l sfîrşeştĭ cu mine şi cu fica mea? Ea te stiméză şi eŭ am admirat tot deauna pe aceia carĭ maĭ aŭ curagiul să fie srguincioşĭ, modeştĭ şi bunĭ. Cine ştie dacă rĕspunsul din anul acesta nu va fi alt-fel de cât cel din anul trecut?

Ta glumeța a zilei

— Minunată idee aĭ maĭ avut să'ĭ cumperĭ o tobă de Crăciun!

— M'a înşelat negustorul, dragă. 'Mĭ-a spus că cel mult în două césurĭ se sparge.

STIRI

24 Decembre

In şedința de astă nópte, dupe ce d-nu doctor Şuțu a declarat că Stoica Alexandrescu e pe deplin rĕspunzĕtor de faptele sale, apĕrarea a rĕspuns la replica acuzării.

D. N. Ionescu a recapitulat faptele şi într'o cuvêntare plină de sentiment a dovedit neculpabilitatea pretinşilor complicĭ aĭ luĭ Stoica Alexandrescu.

După ce aŭ maĭ vorbit d-niĭ G. Vernescu şi P. Grădişteanu, juraților aŭ trecut în camera de deliberare.

După aprópe o oră, pe la orele *6* jumĕtate diminéța, juraților aŭ adus un verdict de culpabilitate fără circumstanțe atenuante pentru Stoica Alexandrescu;

Pentru Iordache Tănăsescu Muscalu, juraților aŭ rĕspuns: *da*, e vinovat, dar ĭ-aŭ acordat circumstanțe uşurătóre.

Pentru ce-l'alți acusați: Iosif Oroveanu, Ion Oroveanu, Gh. Protopopescu şi Pompilie Stănescu, juraților aŭ rĕspuns: *nu*, eĭ nu sunt vinovați.

Curtea, având în vedere acest verdict, condamnă:

Pe Stoica Alexandrescu la 20 anĭ muncă silnică;

Pe Iordache Tănăsescu Muscalu la 1 an închisóre; şi pe amêndoĭ solidar la 4000 leĭ despăgubirĭ.

Achită pe Iosif Oroveanu, Ion Oroveanu Gh. Protopopescu şi P. Stănescu.

Auzind verdictul, familiile acuzaților aŭ isbucnit în plânsete şi toți asistenții plângeaŭ de mulțămire şi de emoțiune.

Stoica Alexandrescu a primit cu răcélă verdictul.

Ceĭ condamnați aŭ fost duşĭ la închisórea de la Văcărești, iar ceĭ achitați aŭ fost puşĭ imediat în libertate.

Impresia pe care acéstă sentință a Curții juraților de Ilfov a produs-o în public e fórte bună.

*

Mâine vinerĭ, 26 curent, va avea loc sfințirea bisericeĭ Vovidenia din Galați de către P. S. S. Episcopul Partenie.

Sâmbătă se va sfinți şi biserica bulgară din acelaş oraş.

*

Din causa sĕrbătorilor Crăciunuluĭ, numĕrul viitor al ziaruluĭ va apare luni diminéță.

*

Mâine, joĭ 25 Decembre, la teatrul Național se va reprezinta drama „O crimă celebră“

Vinerĭ, 26 Decembre, opera „Trovatore“ de G. Verdi.

*

Tabloul pe care-l dăm pe pagina I e reproducerea uneia din cap d'operile genialuluĭ pictor Raphael Sanzio (1483 1520). El reprezinta sfînta familie a luĭ Isus Christos. Originalul tabloului se află Louvre, în Paris.

*

La 2 Ianuare se va face alegerea suplimentară pentru un deputat al colegiuluĭ al 2-lea din Iaşĭ.

Candidații sunt: din partea opoziției d. G. Panu; din partea guvernamentalilor d. Al. Xenopol.

*

Numĕrul nostru pentru săracĭ a produs, împreună cu ofrandele, suma de *384 de leĭ*, din carĭ s'aŭ împărțit alaltă-ierĭ şi ierĭ *la 111 săracĭ 325 leĭ şi 50 bani.*

Aŭ rĕmas în casa săracilor 58 leĭ 50 banĭ, pe carĭ îĭ destinăm pentru ajutóre eventuale la alțĭ săracĭ.

In numĕrul de azĭ neavênd loc, vom publica în numerile viitóre numele şi locuința tuturor persónelor cărora li s'aŭ dat ajutóre, cu sumele respective.

*

Doctorul care a fost lovit cu sabia la gara Mărăşeştĭ de un oficer-general e d. Şapira, din Focşanĭ.

*

Cine se va abona la „Universul“ pe 3 lunĭ, cu începere de la 1 Ianuarie, plătind 5 leĭ în capitală şi 6 leĭ în țară, va primi ca premiŭ: Marele calendar al „Universuluĭ,“ un mare roman, două povestirĭ, şi un calendar portativ pe 87.

Corespondența Telegrafică

(Serviciul particular al „Universului“)

Simptome de rezbel

Londra, 23 Decembre.

„St. James Gazette“ anunță că o mare fierbere domneşte în poporațiile bulgare din Macedonia.

In tótă țara se repetă că în curênd nu va maĭ fi decât o singură Bulgarie.

Autoritățile turceşti iaŭ mĕsurĭ grabnice pentru mânținerea ordineĭ amenințate.

Chestia Egiptuluĭ

Cairo, 23 Decembre.

Contele de Aunay primind cu ocazia anuluĭ noŭ colonia franceză de aci, a declarat că guvernul francez va urma față cu pretențiile Angliei în Egipt politica energică inaugurată de d. de Freycinet.

Alianțele

Londra, 24 Decembre.

„Times“ desminte ştirile despre o alianță Ruso-Germană.

Catastrofă îngrozitóre

Londra, 23 Decembre.

Se telegrafiază din Madras că un foc puternic a isbucnit în târgul anual din acel oraş şi a distrus tóte bărăcile, prăvăliile şi mărfurile.

Maĭ multe sute de ómenĭ aŭ pierit în flacărĭ.

☛ Citiți pe pag. IV începutul frumosului roman **Dramele Gelosieĭ.** ☚

Cadouri pentru anul noŭ

La administrația „Universuluĭ“ strada Brezoianu No. 19, se află un mare depoŭ de cutiĭ cu parfumurĭ pentru cadouri de la 4.50 la 35 leĭ cutia.

Anul III (1886). No. 710. 5 bani în Capitală și 10 bani în Provincie.

Foița „Universului“

1

DRAMELE GELOSIEI

PARTEA I

O femee gelósa

I

Căsnicia Carmeille

Armand de Carmeille era de 20 de anĭ când tatăl sĕŭ se făcu epitropul și singurul ocrotitor al d-reĭ Elena Dubreuil, o fată încântătóre de 14 anĭ, fiica unuĭ prieten al sĕŭ.

Ea moștenise o avere mare, vr'o 2 milióne. Domenul Cormiers ce coprindea afară de castel și parc, doue miĭ de ectare de pădure îl încredință unuĭ regisor dovedit credincios și tênĕra orfană veni să locuiască la Troyes la d-nu de Carmeille împreună cu o profesóre a sa.

Elena era drăgălașe, blândă și fórte deșteptă și impresionabilă.

Avea în caracter ceva îndrăzneț și absolut. Durerea sa fu alinată óre cum de primirea ce i-se făcu în casa d luĭ de Carmeille. Inima sa avea trebuință de iubire; găsind în epitropul sĕŭ un al doilea tată îl iubi și curînd Armand îĭ păru ca un frate, lucru care bucura pe d-nu de Carmeille care dorea ca tineriĭ să se iubéscă.

Când împlini Elena 18 anĭ, iubea pe Armand și Armand o iubea pe dênsa. Și pentru că o iubea se duse la tatăl sĕŭ și 'ĭ spuse:

— Tată, Elena a împlinit 18 anĭ, eŭ sunt de 24, o iubesc și vreaŭ s'o iaŭ de nevastă.

— Ți-era greŭ să găsești o fată maĭ desăvârșită, îĭ zise tatăl sĕŭ și cererea ta o încuviințez dar... dênsa știe, vrea?

— Eŭ nu am întrebat'o.

— Bine; atuncĭ voiŭ întreba o eŭ.

Când îĭ spuse, Elena se făcu roșie ca focu, și sărind de gatul epitropuluĭ sĕŭ și sărutându-l îĭ spuse că iubește pe Armand.

Peste douĕ lunĭ se și cununaseră.

In vreme de opt anĭ fericirea tinerilor soțĭ nu fu turburată de cât prin mórtea d-luĭ de Carmeille. Cu tóte acestea Elena tot nu era cu totul fericită; dorea să aibă un copil, dorința cu care de altminterĭ se unea și Armand, care atât se plângea că nu 'ĭ dă D zeŭ un copil încât făcea pe nevastă-sa să plângă ades.

Peste 14 anĭ tot n'aveaŭ copil și Armand se schimbase mult. Fără îndoială tot îșĭ iubea nevasta dar nu ca odinióră, păr a preocupat, îngrijat când era lângă ea și părea că ar vrea să stea cu dênsa cât se putea maĭ puțin. S'ar fi zis că era între el și nevasta luĭ o piedică, ceva care îl respingea.

Biata femeie gândindu-se la fericirea celor opt anĭ d'întâiŭ nu știa ce să facă și căta în zadar pricina acesteĭ schimbărĭ care o făcea să sufere mult.

Acum când avea treburĭ la Paris, sta une-orĭ câte treĭ lunĭ și pe dênsa o lăsa singură în marea și recea casă de la Troyes.

Fără îndoială Elena se plictisea, tr iul i-se făcea trist și D-zeŭ maĭ știe ce cugeta în vremea zilelor celor lungĭ ale dureróseĭ sale singurătățĭ.

Negreșit, Armand avea ceva, dar ce avea? Avea în el deplină încredere și nu credea ca Armand să iubéscă altă femeie, Armand pe care ea și acum îl adora.

Gândindu-se mereŭ îĭ veni în minte că póte din pricină că nu face copiĭ se răcise de dênsa. Acésta fu pentru dênsa o durere nouă. Vărsă multe lacrimĭ și maĭ amarnic ca tot d'auna îĭ păru rĕŭ că nu e și ea mumă.

II

O fată bătrână

In ziua în care începe drama nóstră, adică peste 14 anĭ după măritișul Elenii Dubreuil, dênsa sta singură in salon, cum sta adese orĭ. Sta la geam și lucra gândindu-se.

Era pe la sfîrșitul luĭ Aprilie și era o zi minunată. Din florile din grădină se exala un miros dulce și suav care ajungea până la dênsa, păsările cântaŭ, albinele zbârnîiau împlinindu-șĭ sarcina dar Elena nu vedea nimic, nu auzea nimic: și cum am spus se gândea. Se gândea la bărbatul sĕŭ care lipsea, de la care aștepta de opt zile o scrisóre ce nu maĭ sosea.

Așa dar ajunsese până să nicĭ nu 'ĭ maĭ scrie. Asta dovedea că nu se maĭ gândea la ea, că o uita, n'o maĭ iubea.

— El să nu mĕ maĭ iubéscă, se gândea ea, e cu putință, dómne, când pentru mine el e tot, când mĭ-aș da bucuros viața pentru el?

Ea oftă și din ochĭ începură să'ĭ curgă lacrimĭ.

— Da, vaĭ! simț că nu mĕ maĭ iubește; dar cum să'l țiŭ, cum să'l aduc înapoĭ la mine? De ce n'am un copil? Copilul e unirea familieĭ, legătura ce ține alăturĭ pe tată de mumă. De aceea se depărtéză de mine, nu mĭ-a spus, dar m'a lăsat să înțeleg. Dar óre e vina mea, daca n'am putut avea acéstă nemărginită bucurie să fiŭ mumă?

O ideie care'ĭ maĭ venise și altă-dată îĭ coprinse din noŭ mintea.

Prin corp îĭ trecu un fior, și un fulger îĭ brăzdă privirea.

— Nu, nu m'ar opri nimic, urmă ea, de ar iubi pe alta, aș ucide-o, da, aș ucide pe ticălósa care mĭ ar lua bărbatul, care mĭ-ar fura iubirea luĭ, și l'aș ucide și pe el!....

Rușinată, speriată de cuvintele spăimântătóre ce spusese, rĕmase o clipă încremenită.

turba de necaz că se vedea osîndită să móră fată.

Dacă Elena n'o putea suferi, nici ea n'o iubia, ba chiar putem zice că o ura. Maĭ întêiŭ Elena era fórte frumósă, și apoĭ era măritată. Măritișul acesta nu il putea ierta d-ra Artemisa de Nangis, căcĭ și ea pusese ochiĭ pe Armand care, pentru că fusese cu ea politicos, ea crezuse că se și amorezase de nuriĭ eĭ și că o va lua de soție.

Când auzi că se însóră, lovitura ce simți fu nemărginit de mare, tóte ilusiile sburară. Plecă din Troyes ca să nu vază privelișteа fericiriĭ rivaliĭ sale și se duse să ocuiască la Paris, de unde se întórse peste câțĭ-va anĭ, tot gândindu-se, póte la Armand, dar cu durerea alinată.

Intr'o zi veni de făcu o visită d-neĭ de Carmeille și fiind bine primită, de aci înainte veni des, căcĭ era curiósă, dorea să vază cu ochiĭ eĭ, ce se petrecea în casa aceea așa de liniștită p'atuncĭ și în care domnea fericirea.

Dar lucrurile se schimbară; d-ra Artemisa băgă iute de sémă că d. de Carmeille se maĭ rĕcise de nevastă sa și ușor ghici că tênĕra femee suferea.

Nașterea Domnuluĭ.

De ce óre, mĭ vin în minte asemenea gândurĭ? de ce simt durerea acésta grósnică în inimă, gândindu-mĕ că bărbatul meŭ ar putea avea o amantă?

Se ridică în picióre cu ochiĭ înflăcărațĭ.

— Ah! strigă ea, sunt gelósă!

In acest moment un servitor anunță pe d ra de Nangis.

Elena 'șĭ aruncă ochiĭ în oglindă și cu o sforțare de voință, înapoia feței sale liniștea obicĭnuită.

— In fața lumiĭ, cugetă ea, trebue să'ți puĭ mască pe față.

Persóna anunțată intră dréptă, făcu o reverență, apoĭ îĭ întinse mâna înmănușată, lungă și slabă.

Elena o primi politicos, dar rece, ceea ce arĕta că nu prea simțea pentru ea multă simpatie.

D-ra de Nangis era o fată bătrînă de 35 de anĭ, cu multe prejudecățĭ, crezêndu-se mult și avênd o mulțime de cusururĭ; avea spirit, dar îl întrebuința numaĭ spre a'șĭ bate joc. Era urîtă — de aceea de sigur nicĭ nu găsise să se mărite, căcĭ dintre ceĭ pe carĭ i-ar fi vrut ea, nu căzuse nicĭ unul în lațul celor 80,000 livre venit ce avea; și ca tóte fetele bătrîne

Simți o mare bucurie. Era rĕsbunată. Rivala sa nesuferită nu o maĭ putea striv cu fericirea sa obrasnică!

Nefiind orbită cum era Elena care avea deplină încredere în bărbatul eĭc, și cunoscênd maĭ bine bărbațiĭ, vĕzu ă d. de Carmeille nu'șĭ maĭ iubește nevasta și că are o amantă. Pricepu acésta și visitele-ĭ se îndesiră și maĭ mult.

— Dar ce aĭ d ta? eștĭ galbenă, ochiĭ 'ți sunt obosiți și pare că eștĭ maĭ slabă? întrebă Artemisa.

— Nu știu, eŭ nu mĭ simț să am ceva, respunse Elena.

— Atuncĭ, de sigur că ceea ce lucrezĭ 'ți ostenește ochiĭ, dar ce să facĭ? Trebue să puĭ mâna pe ceva să 'țĭ maĭ trécă vremea. Bietele de noĭ! noĭ nu suntem ca bărbațiĭ eĭ se duc unde vor, petrec cum le place... Trebue să ți se urască grozav, d-tale?...

— Mie nu mi să urăște nicĭ o dată, respunse Elena scurt.

— He, he! zicĭ așa, dar nu 'mĭ vine a crede, căcĭ nu eșĭ nicĭ o dată. Ce păcat că n'aĭ un copil.

El ar face veselia casiĭ. Și d-nu de Carmeille ar fi fost așa de fericit, de mândru! căcĭ acum câțĭ-va anĭ — tóta lumea știa — murea de dorința să aibă un copil.

Elena tresări și 'șĭ înecă un oftat.

— Din nenorocire urmă fata bătrînă știind că atingea córda simțitóre a tinereĭ femeĭ, omul nu póte avea, dar cine știe.. póte că de aci înainte... abia eștĭ de 32 de anĭ; eŭ am cunoscut o damă la Paris, măritată de 22 de anĭ și tocmaĭ când ajunse de 44 de anĭ se pomeni cu un copil. Judecă bucuria ce simți și ea și bărbatul sĕŭ! Și chiar aci în Troyes, d-na de Rançonierre pe care o cunoștĭ a născut tocmaĭ după 18 anĭ de la măritiș. Eŭ nu știŭ de ce nu te ducĭ la o cărturărésă să 'țĭ spue de maĭ poțĭ avea nădejde or nu.

Elena dădu din umerĭ cu dispreț.

— Eŭ nu cred în astfel de lucrurĭ! zise ea.

— Rĕŭ facĭ, mie mĭ-a spus una t t adevĕrul, par'că trăise la un loc cu mine, și de aĭ vrea te aș duce la dênsa, care pe lângă că e o cărturărésă vestită, e și móșă cu multă știință, și apoĭ D-na Cadore, — așa o chiamă — e fórte tainică, n'aĭ a te teme de nimic. Să 'țĭ daŭ adresa, póte să 'țĭ vie gust într'o zi să te duci.

— Nu, nu, de prisos; n'am de gând să mĕ duc nicĭ o dată.

Dar Artemisa scóse din buzunar un carnet și scrise pe o bucățică de hârtie adresa vestiteĭ cărturărese.

Tênĕra femeie o lăsă căcĭ știa de mult că d-ra d Nangis are ades ideĭ ciudate, numaĭ îșĭ încruntă sprâncenile.

O clipă fu tăcere.

— A! bine că 'mĭ aduseĭ aminte, urmă Artemisa, am vĕzut pe d-nu de Carmeille la Paris.

— Da? zise Elena ridicând repede capul, aĭ vorbit cu dênsul? Ce ți-a spus?

— N'am putut vorbi nicĭ nu cred să mĕ fi vĕzut. Era la teatru. Se juca o piesă în care un bărbat își înșală nevasta cheltuind sume nebuneștĭ cu o... înțelegĭ... Oh! bărbațiĭ ăștia!..

Elena crezu că se înăbușește.

— D. de Carmeille era într'o lojă cu o damă de vr'o 20 de anĭ, așa, îmbrăcată simplu, dar cu mult gust.

Elena rĕspunse liniștită:

— De sigur că era cu nevasta or fata unuĭ prieten.

— Oh! nu cred!

— Nu crezĭ?

Maĭ întâiŭ că eraŭ singurĭ în loje, și apoĭ vorbeaŭ, se uitaŭ unul la altul, zîmbeaŭ, știĭ, păreaŭ doĭ amorezațĭ.

— Și d-ta bănuieștĭ?...

— Eŭ nu bănuiesc nimic, dar mĕ gândeam în mine: d-na de Carmeille nu își vede destul de bărbat și s'ar putea întâmpla...

— D. de Carmeille mĕ iubește, d-ră, și am încredere în el, și apoĭ póte fórte bine să te fi înșelat, să 'l fi asemuit cu cineva.

— Nu cred să 'l cunosc atât de puțin pe d-nu de Carmeille... Dar în sfârșit, pe mine nu mĕ privește purtarea bărbatuluĭ d-tale, 'l am vĕzut cu o damă și ți-am spus'o în interesul d tale.

Elena abia se putea ține să nu își dea pe față suferința crudă ce o chinuia.

— Te înțeleg, d-ră, zise ea cu ironie, aĭ vĕzut pe bărbatul meŭ la teatru cu o damă și aĭ vênit să 'mĭ spuĭ în interesul meŭ. Eĭ iacă, d-ră, eŭ nu 'țĭ mulțumesc pentru lucrul acesta. Ar fi fost maĭ frumos din partea d-tale să tacĭ. Sunt lucrurĭ ce trebuesc ascunse, orĭ cât de prietenă aĭ fi cu cine-va, dar sunt multe persóne care simt o plăcere să chinuiască pe altele. Petrecerile sunt rare în provincie; ca să vĕ omorîțĭ vremea, vorbițĭ rĕŭ de alțiĭ; ce vĕ pasă dacă bârfirea izbește în inimă! Dar pe mine, d-ră, ți-o spuĭ s'o știĭ, nimic nu mĕ póte face să perz încrederea în soțul meŭ!

— Eĭ, acum te-aĭ supărat?

— Ba de loc, d ră.

— Ba da, uite tremurĭ și'mĭ vorbeștĭ...

— Eŭ n'am douĕ fețe, vorbesc cum cuget.

— Bine, d-nă, dar eŭ nicĭ nu m'am gândit să viŭ să te mâhnesc. De aș fi știut..... Dar ca să nu zicĭ cine știe ce de mine și pentru că de.... știŭ eŭ? póte cum ziceaĭ adineaurĭ, să mĕ fi înșelat eŭ, cercetéză, la Paris sunt agențiĭ speciale, prin ele poțĭ afla ce face, unde se duce și cum petrece bărbatul d-tale.

Tênĕra femeie se uită țintă la d-ra de Nangis.

— Am încredere în bărbatul meŭ 'ți-am spus, d-ră.... Și... mĕ crezĭ în stare să'mĭ spionez bărbatul?....

(Va urma)

Editura Tipografieĭ „Universul“ **Luigi Cazzavillan**, str. Brezoianu 19. Girant *Georg- Minculescu*

Universul de Crăciun

mâncată de fiarele sĕlbatece, găsindu-i se a doua zi numaĭ óre-care resturĭ din corp.

*

Câștig.—D. M. Popovicĭ, din Fălticenĭ, a câștigat 500 leĭ la loteria Ateneuluĭ.

*

O casă de fier furată.—In nóptea de 19—20 corent, fiind plóie torențială, soldatul Ștefan Mărculescu din regimentul 17 dorobanțĭ, ajutat de rezervistul Nae Giurescu, s'aŭ introdus nóptea, spărgênd ușa, în cabinetul directoruluĭ prefectureĭ din Mehedințĭ, aŭ luat casa de fier și neputênd'o da jos pe scara prefectureĭ, de témă să nu fie prinșĭ, aŭ aruncat'o de la al doilea etagiŭ jos. In urmă aŭ trans portat'o în gradina publică și aci aŭ spart capacul cu securea, furând și arzênd tóte actele ce le-aŭ găsit în ea, luând și suma de 30 leĭ. Motivul ce ĭ-a împins la acéstă tâlhărie era că se informaseră că directorul ar fi achitat ziua mandatul funcționarilor pendințĭ de prefectură, care se urca la suma de peste 4000 leĭ, și că aceĭ banĭ vor fi pușĭ în casă. Intr'adevĕr, mandatul se achitase, dar baniĭ aŭ fost la director.

Poliția fiind informată chiar în acea nópte, în urma mĕsurilor celor maĭ energice, cu tot întunericul nopțiĭ, până în ziuă casa a fost găsită și pungașiĭ prinșĭ. Astăzĭ eĭ sunt în mâna justițieĭ militare.

DIN CAPITĂLA

Omor.—In calea Griviței, No. 72, douĭ soldațĭ, jucându-se cu armele lor, sâmbătă pe la 4 ore séra, din întêmplare arma unuia din soldațĭ luă foc și glonțul, lovind pe tovarășul sĕŭ, acesta a murit pe loc.

S'a început o anchetă.

Fotografia Universul

In strada Brezoianu No. 19 s'a deschis pentru public stabilimentul *fotografic al Universuluĭ* unde se esecută cu cea maĭ mare finețĭ fotografiĭ de orĭ-ce mărime, cu prețurile cele maĭ reduse.

Cititoriĭ „Universuluĭ“ aŭ un rabat de 10 %.

Corespondența Telegrafică

(Serviciul particular al „Universuluĭ“)

Alianță

Petersburg, 27 Decembre.

Ziarele de aci asigură că alianța austroitaliană e un fapt împlinit.

Italia s'ar fi îndatorat să împiedice orĭce agitație iridentistă pentru încorporarea Tiroluluĭ și a Triestuluĭ la Italia; în schimb Austria s'ar îndatora a favoriza cucerirea de către Italia a uneĭ părțĭ a Albanieĭ și a Tripolitanieĭ.

Reorganizare militară

Paris 27 Decembre.

Raportul asupra celor dintâĭ douĕ capitole ale proiectuluĭ de lege militară prezintată de ministrul Boulanger e terminat. Răportor e deputatul radical Laisant.

Sărăcie

Madrid, 27 Decembre.

Un meeting fórte mare s'a ținut la Valența și a votat o rezoluție prin care guvernul e somat să amâie termenul plățeĭ dărilor, din cauza sĕrăcieĭ îngrozitóre a poporațieĭ.

Consiliŭ practic

Gelatină de vanilie—Se ia jumătate oca de smântână de lapte fert, se pune să fiarbă, apoĭ se lasă să se rĕcoréscă. Se ia 50 dramurĭ zahăr cu un dram de vanilie, se piséză bine, se pune în ólă, se tórnă pe d'asupra 9 gălbenușurĭ de ouĕ, se bate bine cu lemnul de ciocolată, se pune smântâna în întru și iară se maĭ bate bine, apoĭ se pune pe jeratic tot bătând mereŭ până când începe a se îngroșa puțin, pe urmă se deșartă în altă ólă curată, se amestecă până se rĕcorește, i se pun 7 dramurĭ cleiŭ fert în lapte, se amestecă bine și se așéză în formă pe ghiață.

Știri prin poștă

Deputatul socialist francez, d. Antide Boyer, va propune Camereĭ franceze un proiect pentru dezarmarea și organizarea apărăriĭ defensive prin milițiile naționale compuse din toțĭ cetățeniĭ înarmațĭ.

E vorba ca guvernul francez să fie provocat a lua inițiativa propunereĭ de dezarmare generală.

***

Pachebotul „Tasmanian“ a debarcat la Plymouth pe căpitanul și echipagiul bărceĭ „Nave Queen“.

„Nave Queen“ plecase de la Trean (Scoția) acum o lună și [illegible] diat de furtună.

La 8 Decembre, o [illegible] cât cel-l-alte fu apró[illegible] mateloțiĭ de pe bord [illegible]

Din acest moment [illegible] și tot echipagiul fu întrebuințat la pompe.

A doua zi, forțele tuturor eraŭ epuizate, și nenorociţiĭ călătorĭ se pregătéŭ de mórte.

Un brik german fiind zărit, i se făcură semnalele, dar brikul neavênd bărcĭ de scăpare, trecu înainte.

Peste o altă zi, steamerul „Devonshire“ care mergea la New York, zari semnalele disperate al bărceĭ și isbuti să scape echipagiul.

Maĭ toțĭ eraŭ cu mânile tăiate, cu gâtul rupt, cu piciórele frînte...

„Devonshire“ a debarcat pe aceștĭ nenorocițĭ la Gibraltar, unde aŭ fost luațĭ de „Tasmanian.“

***

Altă catastrofă pe mare.

Steamerul „Dragoman“ care plecase de la Liverpol mergênd la Cardif, s'a isbit, aprópe de insula Bardes, cu un vapor mergênd de la Londra la Maryport, inecându-l în câte-va minute.

Căpitanul și patru călătorĭ aŭ fost scăpațĭ.

14 marinarĭ și multă lume aŭ perit.

***

Ni se scrie din Geneva că telegrame cifrate sosite la agențiĭ rușĭ de acĭ denunță că, în nóptea de marțĭ spre mercurea trecută, orașul Petersburg a fost aprópe tapițat cu niște afișe fórte marĭ roșiĭ, în care se publica că condamnarea la mórte a țaruluĭ Alexadru III, care era calificat în ele de „maniac“ și de „ucigaș“.

S'a fixat termenul de patru lunĭ pentru esecuție și țarul e declarat afară de orĭ ce lege divină și umană.

Se confirmă în chip oficios că „Comitetul științific“ nihilist a găsit o nouă substanță esplosibilă, maĭ formidabilă decât dinamita.

Maĭ mult de opt din zece părțĭ a oficiarilor rușĭ sunt devotațĭ cauzeĭ revoluțieĭ.

De tóte și de pretutindenĭ

Dramele mizerieĭ.—D. L. T., pictor din Paris, era de cât-va timp în mare sĕrăcie și nu găsia nimic de lucru, cu tóte stăruințele sale.

Nenorocitul, om de cincĭ-zecĭ de anĭ și artist destul de bun, s'a spânzurat în atelierul sĕŭ și a fost găsit a doua zi mort.

—⅄—

[illegible] —Miercurĭ a fost scos din Seina, [illegible] corpul unuĭ tênĕr de vre-o douĕ-[illegible]-zecĭ și cincĭ de anĭ, îmbrăcat [illegible] și cu rufărie fórte fină. [illegible] strâns de gât cu o batistă de matase.

Presupunerea că s'a petrecut o crimă e intărită și pe faptul că nu s'a găsit pe cadavru nicĭ cel maĭ mic semn de identitate.

—⅄—

Odisea unuĭ ocnaș. — Acum câte-va zile, un arab sdrențăros și neînțelegênd nicĭ un cuvênt din limba franceză rătăcia pe stradele din Roubaix (Francia) implorând prin semne caritatea publică. El fu arestat ca vagabond și condus de gendarmerie la închisórea din Lille. Acolo fu întrebat de un interpret și mărturi că n'are nicĭ cu ce trăi, nicĭ locuință; dar nu voi câtușĭ de puțin să'șĭ spue numele și origina. Surprins de acéstă tăcere neînțelésă, judecătorul de instrucție ordonă ca vagabondul să fie fotografiat și se trămiseră numeróse exemplare din portretul luĭ la tóte închisorile din Africa. Se află îndată că arabul nostru era un anume Koler-Ben-Assu, în etate de 45 de anĭ, condamnat la munca silnică pe viață în 1870, de către consiliul de resbel din Alger, pentru incendiŭ, pentru furt cu mâna armată și pentru tentativă de omor. Trămis la Cayenne, isbuti să scape, fu prins și condamnat la doĭ anĭ de muncă silnică, îndoită; Koler scăpă din noŭ, dar fu iarăși prins și pedepsit cu patru anĭ de muncă silnică îndoită. Arabul nu'șĭ perdu curagiul. Acum doĭ anĭ isbuti să scape cu șapte din tovarășiĭ sĕĭ ocnașĭ. Aceștĭ opt ocnașĭ scăpară înot și dând peste o barcă ajunseră la uscat. După ce locui cât-va timp în Statele Unite, Koler se duse în Englitera, apoĭ, acum șépte saŭ opt lunĭ, în Francia, unde vagabondă până în ziua arestăriĭ sale.

TELEGRAME

Paris, 27 Decembre.

Delegațiĭ bulgariĭ aŭ sosit ierĭ séra la 9 ore și aŭ descins la hotelul Liverpool. D. Flourens îĭ va primi probabil astăzĭ.

Londra, 27 Decembre.

Postul de secretar al Colonilor a fost oferit lorduluĭ Cadogan.

Viena, 27 Decembre.

D. Sturza și ceĭ-l-alțĭ delegațĭ românĭ sunt invitațĭ la un prânz la Curte, lunea viitóre.

Dupĕ o corespondență din Buda-Pesta, tot proiectul tratatuluĭ de comerț austro-român a fost discutat în ședința de ierĭ, afară numaĭ de câte-va paragrafe.

Conferința își va urma astăzĭ lucrările.

Viena, 27 Decembre.

O conferință s'a ținut ierĭ sub președința conteluĭ Kalnoky, la care asista D. Sturza. S'ar fi hotărît în ea a se intra în discuțiunea detalielor tratatuluĭ ce are a

---

Foița „Universuluĭ“

35

INGROPATA de VIE

PARTEA A TREIA

Mormêntul gol

XI

De la lovitura greșită pe care o dase la Velleneuve, Petre ținea să'șĭ facă iertată fuga prin zelul ce desfășura. Mulțumită uneĭ noĭ împărțirĭ de banĭ, deșteptase ardórea luĭ Rombolle și a celor-l'alțĭ. Toțĭ eraŭ de părere că trebue să se rĕsbune cât maĭ curênd.

Dar dama cu vĕl dispăruse din Villeneuve și nimenĭ nu știa unde se află.

— Dacă domnul șade la Paris, zicea Petre, și dómna trebue să fie tot la Paris; o s'o găsim.

Dar zilele trecéŭ și eĭ nu descoperéŭ nimic. Mișcările luĭ George Lambert eraŭ fórte fireștĭ. Nicĭ nu maĭ căta să dispară din ochiĭ spionilor. Eșia din casă, se ducea la hotelul Sairmaise, la club, saŭ la cafenea.

Se preumbla adesea cu Gaston, în fiecare zi plecaŭ călărĭ saŭ în trăsură la pădure, și în tóte serile pe la miezul nopțiĭ se întorcea la tatăl sĕŭ.

D. de Borsenne, pe care neliniștea îl sugruma, se făcuse fórte ciudat și adesea privirile luĭ speriaŭ pe Petre.

Intr'o séră George însoțea pe părințiĭ sĕĭ la teatrul francez.

Iĭ părăsi dupe ce se ridică cortina, spunênd că are o întêlnire cu Gaston la Tortoni, dar că se va întórce înainte de sfîrșitul pieseĭ.

De opt zile nu vĕzuse pe Jeana și părăsind pe părințiĭ sĕĭ avea de gând să se ducă la ea. Eșind din loje trecu pe lângă un vênzĕtor de gazete, care cum îl vĕzu se luă dupe el. George opri o trăsură și dete adresa vizitiuluĭ.

Falșul vênzĕtor de ziare zise și el birjaruluĭ ce luase, să se ție dupe trăsura în care era George.

Ajunșĭ în strada Lacépède, vizitiul luĭ George se opri; George se coborî din trăsură și o luă pe jos. Rombolle se uită:

— Inainte, îĭ zise el birjaruluĭ. Ițĭ daŭ doĭ francĭ bacșiș dacă vezĭ unde intră domnul. La No. 22 birjarul se opri.

— Am vĕzut zise Sașiul. Repede acum!

Peste un cés, Rombolle, în cafeneaua Porcherons, îsĭ da seama d luĭ Petre de ce vĕzuse.

— Ne maĭ rĕmâne să vedem daca aĭ vĕzut bine, rĕspunse sluga.

— Eŭ sunt sigur, rĕspunse Șașiul, dar mĕ voĭ încredința.

— Eĭ bine, mâine la unu te aștept aci.

— Dar camaraziĭ?

— Dacă nu vom maĭ avea nimic de făcut, se vor odihni.

A doua zi séra d. de Borsenne știa că Jeana locuește în strada Lacépède No. 22.

Intrebat de Petre ce trebue să facă, d. de Borsénne se uită bine să vază dacă nu'ĭ ascultă nimenĭ, apoĭ îĭ dete instrucțiile cuvenite.

Părăsind pe stăpânul săŭ, Petre părea fórte agitat; era fórte galben la față, și privirea luĭ așa de îndrăznéță altă dată, se temea să se îndrepte asupra cuĭ-va.

De sigur vorbele d-luĭ de Borsenne îl impresionase.

Maĭ-maĭ la acelașĭ cés George îĭ spunea luĭ Frugére:

— Mi se pare ca d. de Borsenne s'a hotărît să mĕ lase în pace; ierĭ și astăzĭ n'am vĕzut nicĭ unul din aceia carĭ mĕ urmăresc de cât-va timp ca umbre.

O cută se făcu între sprincenile luĭ Frugére:

— Acésta nu mĕ asigură de loc, zise el. De sigur că d. de Borsenne știe că 'l căutațĭ și de acea se ascunde, e prea mișel pentru ca să priméscă un duel, se ascunde. De opt zile de abia de douĕ orĭ a eșit din casă. Dar în locul luĭ umblă Petre, ce-a făcut astăzĭ? Nu știŭ. Acésta mĕ neliniștește. Imĭ place să vĕz pe inimic în față; când s'ascunde mĕ tem de vre-o surprindere.

D-le George, urmă el, tocmaĭ pentru că te încrezĭ prea mult, mĕ tem eŭ; lasă, maĭ așteaptă. Câte-va zile. Poimâine portărerul trebue să 'ĭ pue secuestru. Ajuns la culme o să se dea pe față. Cu cât a cătat să nu se întâlnéscă cu d ta până acum, cu atât o sĕ te caute maĭ mult. Vrem un duel? o să 'l avem.

Cu tóte recomandațiile pline de prevedere ale luĭ Frugére, la nouĕ ceasurĭ séra, George era în strada Lacépède și stând pe un scaun aprópe de Jeana, vorbeaŭ despre niște lucrurĭ férte serióse.

George înțelesese în sfîrșit că existența lor era cu neputință și că trebuia să se hotărască într'un fel. Tênăra femee zicea:

— Eștĭ de aceeașĭ părere cu mine și nu vreĭ să plecăm în America. Pot óre să'țĭ daŭ o dovadă maĭ desăvêrșită decât iubirea mea?

— Nu, de sigur, rĕspunse el; dar tocmaĭ pentru că e așa de desăvêrșită nu 'țĭ primesc jertfa. Să rĕpesc tatăluĭ, mameĭ, pe fiică; copiluluĭ pe mamă! Nu, egoizmul meŭ nu va fi așa de mare nicĭ-o-dată.

— Atuncĭ lasă-mĕ să mĕ intorc acasă la tata.

— Ca să te dea înapoĭ d-luĭ de Borsenne, nicĭ-o-dată!

— Nu crede acésta. Țĭ-am spus că voĭ cere despărțirea, și o voĭ obține, chiar de ar trebui să strig în mijlocul tribunaluluĭ că am fost amanta ta.

— Fie, îl veĭ obține; dar nu socoteștĭ prejudecățile lumeĭ și drepturile ce va avea asupra nóstră; iubirea nóstră va fi sfîșiată.

Óre nu ne-am iubit anĭ, fără să ne vedem?

— Un vis, Jeano, îl crezĭ tu cu putință?

Ea se roși, căcĭ nu era convinsă.

— Și apoĭ, reluă ea, peste câțĭ-va anĭ pot fi liberă.

— Da, dar până atuncĭ eŭ, silit să fug de tine spre a nu te compromite, voiŭ muri, Jeano. Convingerile nóstre morale sunt ridicule și unele legĭ absurde.

— Da, nu sunt dupe trebuințele nóstre, îĭ rĕspunse ea cu blândețe, dar nu e greșala lor.

— In sfîrșit, ce hotărăștĭ?

— Nimic încă, dă-mĭ voie să vĕd maĭ întâiŭ pe Gaston; dacă trebue póte, să mĕ duc să 'l întreb și pe d-nu Durançon. E grozav să ieĭ o asemenea hotărîre!

— E têrziŭ, zise Jeana, n'ar trebui să umbli pe vremea acésta pe stradele singuratice.

— Ba! îĭ respunse el, nu mĭ e teamă de nimenĭ. Am făgăduit mameĭ că o să mĕ întorc și pe lângă astea nu vroi ca să se créză nimic pe socotéla ta aicĭ în casă.

O sărută și eși.

Va urma

se încheia. Conferința a ținut până la 6 ore séra, și se va reîncepe azi.

Viena, 27 Decembre.

Din Sofia se asigură că regența s'a hotărît să nu realégă pe prințul Alexandru de Battenberg înainte de a se fi pregătit proclamarea regatului bulgar.

Noutăți Hazlii

— Nu uita, zicea un tată fiului sĕŭ care ajunsese judecător, că am cheltuit mult ca să te fac să ajungi unde ai ajuns. Trebue să-mi răsplătești și d'aceea judecata să o dai în partea care dă mai mult și să nu te temi de dracu. Cine n'are scrupule, face avere; cine are, rămâne sĕrac. M'ai înțeles?

— Vrei, va să zică, să vênd dreptatea? îl întrebă fiul.

— Ei! răspunse tatăl. Dreptatea, care e un lucru atât de rar și de scump, vrei s'o dai gratis?

Pentru Săraci

D-na Alexandrina N. Vălsan 50 bani; d. C. Popa, cătun Coșóea 45 bani; d. T. Vasilescu, Brăila 2 lei; d. Petre Badea, Calafat 1 leŭ; d. Carol Prohasca, Huși 2 lei; Pr. D. Zamfirescu Sachelarie, Loco 50 bani; d-na Elena Popescu, móșă Calafat 1.50; d. D. Dumitrescu, Galați 50 b.; și d-na Maria Dumitrescu, Galați, 50 b.

Suma totală lei 392.95.

S'aŭ împărțit de Crăciun următórele sume:

Dina Gheorghe, str. Sf. Elefterie No. 44, 3 lei; Safta Rădulescu, str. Cuviosului 7, 3 lei; Maria Spirescu, calea Griviței 61, 3 lei; Maria Fierescu, str. Teilor 72, 3 lei; Maria Ionescu, str. Cireșie 5, 3 lei; Anica Nicolae, str. Saturnu 7, 3 lei; Tinca Chorița, str. Delea-Veche 3, lei 3.

(Va urma)

Ilustrația nóstră

Crăciunul e sĕrbătórea copiilor. Ei mai ales petrec și se bucură în aceste zile.

Ilustrația nóstră reprezintă o duiósă scenă de familie. Copilul, ce mulțămit e cu păpușa lui!... N'ar da o pentru tot aurul din lume.

STIRI

Se zice că d. Lupu Costache, prefectul județului Covurluiŭ, este numai detașat temporar cu serviciul la Botoșani, unde va conduce acea prefectură până la numirea unuĭ noŭ prefect, în locul domnului Rojniță, a cărui demisiune a fost primită. În urmă d. Lupu Costache se va întórce iarăș ca prefect la Galați, care post îi va fi reservat, însărcinat fiind până atunci cu girarea lucrărilor prefecturei d. Miclescu, directorul prefecturei.

*

Sânțirea bisericei bulgare diu Galați s'a amânat pentru ziua de 4 Ianuarie 1887.

*

Mai multe ziare străine publică știrea că d. ministru D. Sturdza ar fi obținut de la guvernul austriac declarație formală că, în caz de rĕzboĭ între Austria și Rusia, trupele austriace vor respecta neutralitatea Românieĭ.

*

D. general Cantilli e greŭ bolnav, la Focșani.

*

D. Gr. Eliad a făcut opoziție sentinței Curții de apel din Iași care l'a condamnat, în lipsă, în afacerea canalurilor orașuluĭ Galați.

*

Circulă prin oraș svonul că ministerul a demisionat.

*

Se asigură că d. I. Câmpineanu, primarul capitaleĭ, a demisionat din acest post.

*

La sosirea lor în Rîmnicu Sărat, cetățenii din acel oraș aŭ făcut o primire entusiastă celor achitați din afacerea atentatuluĭ de la 4 septembre.

Tot orașul a ținut să-și manifeste simpatiile pentru reprezintantul d. Iosif Oroveanu și pentru ceĭ-l-alți, carĭ fuseseră pe nedrept acuzați.

*

Andreĭ Vioreanu, primarul comuneĭ Ianca, a fost surprins vinerĭ nópte spre sâmbătă de niște hoți și ucis de un glonț de revolver.

Hoții aŭ pierit.

*

Iată numele delegaților românĭ pentru încheiarea convenției comerciale cu Austro-Ungaria:

D. G. Cantacuzino, directorul căilor ferate, d. Protopopescu și T. Rădulescu. Aceștĭ domnĭ se află deja la Viena.

S'a hotărît ca lucrările finale ale convenției să se facă în Bucureștĭ.

*

Peste puțin timp, la Teatrul național se va juca drama „Patrie“, de V. Sardou. Mai târziŭ „Medea“ și „Gașpar-Vodă“ de I. Slavici.

*

In sala băilor eforieĭ, va debuta în curênd o trupă de operete franceze.

D. Serghiadi a luat acéstă întreprindere.

*

Stoica Alexandrescu și Iordache Tănase Muscalu—condamnați în afacerea atentatuluĭ din str. Vămeĭ — aŭ făcut recurs în casație.

*

Cine se va abona la „Universul“ pe 3 luni, cu începere de la 1 Ianuarie, plătind 5 leĭ în capitală și 6 leĭ în țară, va primi ca premiŭ: Marele calendar al „Universuluĭ,“ un mare roman, douĕ povestirĭ și un calendar portativ pe 87.

*

Atragem atenția cititorilor noștri asupra romanuluĭ pe care am început a-l publica. La administrația „Universuluĭ“ se află și No. 1 din acéstă foiță, pe care-l trimitem gratis și franco, după cerere, cititorilor noștri.

*

In numĕrul de mâine vom da în „Universul“ bilete de plăcintă pentru Anulnoŭ cu totul nouĭ și originale.

*

S'a sancționat și promulgat legea prin care se amână până la întâĭ Aprilie 1887 punerea în aplicație a legiĭ relativă la autentificarea și legalizarea actelor privitóre la împsumuturile creditelor agricole.

*

Art. 27 din regulamentul farmaciilor s'a modificat ast-fel:

„Medicamentele eroice, specialitățile farmaceutice și medicamentele compuse, atât indigene cât și străine, nu se pot expedia de cât pe baza uneĭ ordonanțe medicale.“

*

Astă-zi se va întórce în capitală, de la Florica, d. I. C. Brătianu, prim ministru.

*

O bandă mare de tîlharĭ a fost prinsă, în sărbătorĭ, în județul Tulcea.

*

„Universul“ va apare de aci înainte pe hârtie satinată.

Mai multe îmbunătățirĭ se vor introduce în ziar cu începere de la 1 Ianuare.

Jalniciĭ tată și fiŭ aŭ durerea de a anunța încetarea din viață a soției și mameĭ lor

MINA DUMITRESCU

mórtă miercurĭ la ora 3 a. m. în etate de 52 de anĭ.

MARE EXPOSIȚIUNE DE TABLOURĬ

Calea Victorieĭ

Colțul bulevard. Universitățeĭ, în fața bis. Sărindar

Bogata colecțiune, rĕmasă moștenire de la Earl of Telombwell din Londra, ne-a fost încredințată spre a o pune în vênzare. Acéstă colecție este compusă din tablourĭ vechĭ și moderne a celor maĭ marĭ pictorĭ europenĭ.

Invităm pe amatorii de bele arte să bine voiască a ne onora cu vizita d-lor; eĭ vor găsi o colecțiune de mare importanță și vor avea ocasiunea să'și îmbogățéscă colecția d-lor cu capo d'opere cu prețur escepționale.

D. Kleinberger et Fils.—*Paris*

10-me.vd-.4

Cadourĭ pentru anul noŭ

La administrația „Universuluĭ“ strada Brezoianu No. 19, se află un mare depoŭ de cutiĭ cu parfumărie pentru cadourĭ de la 4.50 la 35 leĭ cutia.

Madame Laureta, strada Batiștea No. 22 s'a întors din streinătate; ghicește cu precisiune trecutu, presentu și viitoru. Primește de la 9 la 12 m. și de la 2 până la 8 séra.—Visite 1 leŭ.

4-2-3

Dr. IONESCU KIRIAC

dă consultațiunĭ de bólele chirurgicale și sifilitice de la 4 — 6, în str. Brezoianu 9, Colțul Bulevarduluĭ. 10—4

De vênzare casele cu tot locul lor din str. Cosma No. 10.—A se adresa la Stati Stancovieĭ, str. Colțeĭ No. 14.

20jd7

CELE MAI FRUMOASE

TABLOURI

in uleiŭ se vinde fórte eftin din causa lipseĭ de loc la d.

M. WAGNER

(VIENA)

otel Bulevard, unde era maĭ nainte magazinŭl „Filip Hat et fiu.“

Hore próspete

BĂCĂNIA IULIAN OPRESCU

39,—Strada Lipscani,—39

Mare asortiment de conserve alimentare indigene, precum: **Mazăre, Bame, Fasole, Pătlăgele, Anghenarĭ și Ghiveciŭ;** cutia de 6 persóne, 70 banĭ, și cea de 12, 1 leŭ și 40 banĭ.

Vin negru de gol 4 anĭ, 1.50 ocaua și alb de Drăgășanĭ, de patru anĭ, 1.50 ocaua 10—3

Strădii próspete

Foița „Universului“

2

DRAMELE GELOSIEI

PARTEA I

O femee gelósa

I

Căznicia Carmeille

Elena se rezvrătea, tremura de indignare, dar otrava vĕrsată de mârșava fată bătrînă îĭ pătrundea în inimă.

— Dacă nu vreĭ să te adresezĭ d-ta d'a dreptul la o agenție, zise Artemisa care după turburarea Eleneĭ ghicea că'ĭ va urma sfatul, zi'ĭ d-neĭ Cadore, se va însărcina ea să afle.

Sfîrșind aceste cuvinte, se sculă, salută și plecă.

Elena scóse un gemăt și căzu cu greutate pe scaun.

III

O nenorocită

O clipă Elena rĕmase înmărmurită. Corpul îĭ tremura grósnic. Apoĭ de o dată durerea îĭ isbucni. Lacrimile curgeaŭ cu îmbelșugare și 'și frîngea mâinele de desnădăjduire.

Acest chin ținu maĭ un cés, după care urmă un fel de aiurare cu deosebire chinuitóre; i se părea că 'ĭ se deschisese o prăpastie în față, și că o mână nevĕzută, puternică, o împingea să cadă.

Apoĭ se maĭ liniști puțin, își putu aduna și stăpâni gândurile.

— Oh! ce mult sufer, murmură ea, cu mâna pe inimă. Par' că mi s'ar fi sdrobit ceva în mine.

Și începu să plângă amarnic.

— E grozav! Să fiŭ înșelată! Mĕ înșală, și încă de șase anĭ! Și eŭ adormită, încrezătóre, să nu vĕd nimic! De'mĭ venea vr'o dată acest gând, îl goneam departe de mine și în genuchĭ ceream iertare că îndrăsnisem să'l bănuiesc.

Așa dar e adevĕrat, are o amantă. Ce va fi óre? O nenorocită, o perdută, care sunt ca păsările de pradă. Și cum? o asemenea ticălósă, o femeie dintr'acelea fără inimă ale căreĭ sărutărĭ le cumperĭ, care 'și vând corpul celuĭ care dă maĭ mult, o ast-fel de femeie mĭ-a luat bărbatul? mĭ-a furat iubirea luĭ?

Nu mĕ maĭ iubește, iubește pe alta!

Oh! cum a știut să 'și ascundă gândurile! De ce m'am încrezut în el? De aș fi știut ceva, m'aș fi luptat, mĭ-aș fi apărat fericirea, 'l aș fi întors pe calea binelui, căcĭ sunt încă tênără, frumósă... Acum e prea târziŭ. Șase anĭ!

E la Paris lângă alta și eŭ sunt aicĭ, singură în durere și lacrimĭ!

Oh! Armand! N'am meritat o asemenea purtare! Dacă mi s'a nimicit fericirea, viața mĭ-e dusă! Dómne! ce să fac?.... Aș vrea să mor... Să mor? Ca să vie ceal'altă să 'mĭ ia locul aci, să stea în acéstă casă, locaș al păciĭ și al cinstiĭ, în vreme de atâția anĭ! Nu! Voiŭ trăi și 'mĭ voiŭ rĕzbuna! Nenorocire aceleĭ femeĭ! Voiŭ ucide-o, e dreptul meŭ, sunt femeiă legitimă! Voiŭ ucide-o, da, voiŭ ucide-o, după ce 'ĭ voiŭ arunca în față disprețul și scârba ce simț pentru ea. Atunci va ști Armand ce e în stare să facă o femeie care iubește și pe care a rănit'o cine-va de mórte în inimă.

Mĕ vor închide!... Ce 'mĭ pasă. Mĕ voiŭ fi rĕzbunat!

Avea o înfățișare teribilă. Hotărîrea, amenințarea i-se vedea în ochĭ și în espresia feței.

De o dată ochiĭ îĭ căzură asupra uneĭ hârtiuțe:

DOAMNA CADORE

No. 32, strada Rambuteau

După ce stătu puțin gânditóre, zise:

— De ce nu?... In sfîrșit, iac-o mulțumită și pe îngrozitórea d-ră de Nangis, pe care fericirea mea o prăpădea de necaz.

D-ra de Nangis plecase de la Elena încântată. Aceĭ doĭ soțĭ carĭ se adoraŭ, eraŭ să se facă vrăjmași... asta vrea și ea.

Ducêndu-se spre casă își zicea:

— Or mĕ înșel amarnic, or peste opt zile se va duce la Paris... Acum păzește-te, domnule de Carmeille, tigróica îți știe urma.

Și un zîmbet rĕutăcios îĭ alunecă pe buze.

Cum ajunse, își chemă servitórea.

— Ernestino, îĭ zise, fuseĭ la d-na de Carmeille, mi s'a părut cam bolnavă, dar n'am întrebat'o ce are și aș vrea să știŭ cum ĭ-e. Eștĭ prietenă cu Luisa, servitórea eĭ?

— Da, domnișóră, fórte bună prietenă.

— Atunci află disară cum îĭ maĭ e, dar nu spune că eŭ te-am pus să întrebĭ.

— Bine, d ră.

— Ast-fel, prin tine voiŭ afla cum îĭ va maĭ fi. Era vorba și să plece la Paris peste câte-va zile, află și când e hotărîtă să plece.

Séra, Ernestina intră în odaia d reĭ de Nangis și'ĭ spuse că d-na de Carmeille e în prada uneĭ turburărĭ nervóse, că a plâns, că n'a mâncat și că chiar a doua zi va pleca la Paris, cu trenul espres de la 3, fiind-că vrea să aștepte scrisorile de diminéță.

Ernestina plecă. Peste o jumĕtate de ceas, intră iar în odaie spre a'ĭ da o scrisóre ca s'o pue la poștă. Scrisórea era adresată *d-neĭ Cadore*.

A doua zi Elena pleca la Paris cu trenul de la 3 și 30 minute.

IV

Cărturărésa

D-na Cadore se lăsase de moșit pentru că cărturăria era maĭ bănósă, sta în locuința sa din strada Rambuteau No. 32, etajul al patrulea, și citea pentru a șésea óră o scrisóre ce primise în ajun.

La 10, se auzi clopotul sunând. Servitorul deschise ușa și spuse:

— O damă.

— Spune-ĭ că sunt cu cine-va, lss'o să aștepte cincĭ minuto și pe urmă poftește-o.

— Ea trebue să fie, gândi d-na Cadore, o să puĭ mâna pe un mușteriŭ bun.

Peste cincĭ minute vĕzu intrênd o damă fórte mișcată, elegantă, îmbrăcată într'o rochie de cașmir negru, și cu vĕl pe ochĭ.

D-na Cadore se uită bine la ea.

— Este încântătóre, își zise ea.

Vizitatórea tremura și părea că'ĭ e témă.

— Nu vĕ fie témă, d-nă, aci n'aveți a vĕ teme de nimic, poftiți de stați pe fotoliul acela.

Tênĕra șezu și zise:

— D nă, mĭ-a vorbit cine-va de d-ra de Nangis.

— Ah! o cunosc bine, venea de la mine des, când sta în Paris.

— Să nu'ĭ spuĭ te rog că am venit aicĭ, căcĭ nu vreaŭ să știe.

— La mine, d-na, nu are nimenĭ a se teme de nimic, taina e deviza mea. Acum ce poftești?

(Va urma)

Foiţa „Universuluĭ“

72

Ciocoiĭ Vechĭ şi Nouĭ

Roman original

DE

NICOLAE M. FILIMON

XXXII

Cцna părăsită

Aceste cântărĭ eşiaŭ din gurile câtor-va preoţĭ şi cântăreţĭ, ce petreceaŭ la mormênt un cadavru aşezat într'un coşciug modest şi purtat de patru postelnicĭ pe un pat mortuar compus din lemne simple şi căptuşit cu chimbrică verde.

Poporul, ale căruia sentimente se schimb fórte lesne, cum auzi cântările preoţilor şi vĕzu cortegiul funeral apropiându-se, începu să se tragă înapoĭ cu respect ca să'ĭ înlesnéscă trecerea, dar acéstă bună voinţă fu nefolositóre, căcĭ din partea opusă a uliţeĭ venia o căruţă de ţară cu doui caĭ, în care era asemenea un cosciug închis şi un preot care citea cadavruluĭ dintr'însul, rugăciunile de odihnă.

Aceste două procesiunĭ mortuare, neputându-se vedea una cu alta din causa poporuluĭ ce era adunat în centrul uliţeĭ, înaintară una în contra alteia până la locul esecuţiunei şi se opriră, căcĭ uliţa era atât de strîmtă încât era cu neputinţă a trece una pe lângă alta, saŭ a se întórce una din ele înapoĭ, spre a putea trece cea-l'altă.

In fine Baş-buluc başia al Spătărieĭ, însărcinat cu esecutarea hotărîreĭ, vĕzênd acéstă încurcătură, făcu semn esecutoruluĭ să'şĭ termine lucrarea. Un ţipăt ascuţit şi nervos repetat de maĭ multe orĭ, anunţă poporuluĭ că ţintuirea s'a terminat. Glótele dispărură într'o clipă; totul intră în tăcere, numaĭ cele două procesiunĭ stătéŭ una în faţa celeĭ-l'alte dinaintea falituluĭ ţintuit.

Ar fi zis cine va, că între morţiĭ din cele două cosciuge şi neguţătorul cel ţintuit esista o legătură fatală saŭ o ură neîmpăcată. Eĭ bine, acéstă legătură esista în adevĕr, căcĭ cadavrul cel purtat pe pat mortuar şi însoţit de preoţĭ şi cântăreţĭ era al Postelniculuĭ Andronake Tuzluc; cél d'al doilea cadavru, tras de doĭ caĭ de sat în acea căruţă mizerabilă era al luĭ Dinu Păturică; iar mofluzul cel ţintuit era Costea Chiorul, carele, de şi cam târziŭ, lua însă o aspră rĕsplătire pentru tóte crimele ce săvêrşise.

Iată cum îşĭ terminară cariera vieţeĭ aceştĭ treĭ sceleraţĭ. Intêmplarea voise ca eĭ să se maĭ întîlnéscă încă odată, înainte de a se presinta luĭ Dumnezeŭ spre a'şĭ da séma de relele ce săvîrşi seră pe acest pămênt.

Cât despre Kera Duduca, am aflat maĭ în urmă, că ea voind să facă pe cocheta şi în casa nouluĭ eĭ bărbat, fu doscoperită de dênsul şi trămisă înaintea Cadiuluĭ, carele ordonă să o cóse într'un sac şi apoĭ să o arunce în valurile Dunăriĭ, după coprinderea legilor musulmane.

EPILOG

Din opincar Mare Spătar

La 23 Aprilie anul 1826, locuitoriĭ Bucureştilor eraŭ coprinşĭ de frigurile veselieĭ şi alte plăcerĭ; eĭ serbaŭ ziua Sântuluĭ Gheorghe, vechiul patron al Românieĭ. Uliţele marĭ şi micĭ eraŭ măturate şi stropite cu apă; prăvăliele neguţătorilor şi casele boiărilor eraŭ împodobite cu ramurĭ de salcie şi iarbă verde. Un cer senin şi un sóre dulce de primă vară veniaŭ să complecteze acest cadru magnific ce prefăcuse oraşul într'o grădină improvisată.

Podui Mogoşóeĭ era plin de privitorĭ de amêndouĕ secsele şi din tóte clasele societăţiĭ, bine învesmêntaţĭ şi cu feţele zîmbitóre, eĭ se îndreptaŭ către monastirea Mihaiŭ Vodă, unde era să se săvârşéscă într'acea zi o nuntă domnéscă.

Pe amêndouĕ laturile uliţeĭ de pe podul Dâmboviţeĭ ce duce la Mihaiŭ-Vodă, eraŭ brazĭ înfipţĭ în pămênt, şi împodobiţĭ cu panglice şi betélă de fir. Inaintea acestor brazĭ eraŭ douĕ rîndurĭ de Catane Spătareştĭ îmbrăcate cu mintene, poturĭ (nădragĭ) şi ghete scurte, împodobite cu găitane tricolore; iar pe cap purtaŭ căciulĭ cu flóce albastre, şi drept tótă armatura aveaŭ câte o puşcă pusă pe umerĭ şi câte un pistol la brâŭ.

La spatele acestor ostaşĭ se formaseră pe amândouĕ părţile piramide de curioşĭ carĭ aşteptaŭ cu nerăbdare trecerea alaiuluĭ domnesc. Dar aşteptarea nu fu lungă, căcĭ peste puţin se arătă înaintea lor spectacolul ce le aţâţase atât de mult curiositatea. Alaiul sosia.

(Va urma)

Algontina pură Intrebuinţând specialitatea asta încetéză la moment clătinările şi durerile de dinţĭ.

Flaconul leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administraţia ḑiaruluĭ „Universul“, strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Jocurĭ şi petrecerĭ

ŞARADA de d. Iacob Schönfeld, Loco.

Tot cuvêntul se compune
Din douĕ silabe ce nu se pot spune;
Prima parte de veţĭ căuta
Un mineral veţĭ afla;
A doua de vĕ veţĭ gândi
O bautură plăcută veţĭ găsi;
Aceste douĕ părţĭ compun
Un fenomen chimic fórte comun.

Orĭ-ce persónă ne va trimite dezlegarea exactă a acesteĭ şarade până vinerea viitóre, va concura prin tragere la sorţĭ la un premiŭ de un frumos roman.

Dezlegarea şaradeĭ din „Universul“ de Dumineca trecută:

Sara-mură

Aŭ dezlegat:

Bucurescĭ: D-rele Lina Simionescu, Carolina Sasover, Marióra Popescu, Elena Georgescu, Lucreţia Encscu, Matilda Enescu, Marióra Polichroniade, Elisa Bălcescu, Aneta Craus, Maria Diaconescu, Alexandrina Penescu, Elena, Aneta Christescu, Elisa Athanasiu, Peppi Eisenberg, Emilie Hornstein, Natalia Bălcescu, Constanţa Mateescu, Mariţa Atanasiu, Elena Constantinescu, Ana Constantinescu.

D-na Al. Negreanu.

D-niĭ Gheorghiţă Manu, Păltineanu Mihail, Leon Pierre, Octavian Fratiţă, Klein Adolf, M. Popescu, C. Sacheliu, G. Sapient, I. Protopopescu, M. Privighetoreanu, M. Zucker, T. Gamulea, M. Drugeanu, M. Ionescu, G. Obedenaru, C.

(Va urma).

CITIŢI

Magazinul de Bijuterie D. Herdan (Palatu Dacieĭ lângă magasinul de articole musicale) atrage atenţiunea onor. sale clientele că şi acum ca şi altă dată posedă cele maĭ frumóse objecte de fantasie pentru *darurĭ de anul noŭ*, nu maĭ puţin rógă de a 'l onora cu încrederea de care fratele sĕŭ d. Jaques Herdan s'a bucurat atâţia anĭ, şi de la a căruia retragere din comerţ S. S. urméză principiilor sale.

4-23,25,28,29-2. D. Herdan

Liquidaţiune totală cu preciuri reduse. al depouluĭ cu Jucăriĭ de copiĭ din falimentul Carol Vetzel, Strada Carol I No. 30. 4 2

TELEGRAMA

A sosit în Bucureştĭ renumitul Museu Anatomic, Istoric ŞI MECĂNIC al d-luĭ EDUARD BRAUM care in maĭ mulţĭ anĭ a făcut pe public să vadă lucrurile cele maĭ istorice.

Onor. public este rugat a vizita muzeul sigur fiind că va fi pe deplin satisfăcut. Bulevardul Elisabeta, palatul băilor Eforieĭ.

De vênzare proprietate la obor pe şoseaua Mărcuţeĭ, treĭ faţade, teren 100 miĭ metri p., case marĭ 10 camere, 2 pivniţe, şopron, magazie mare, 2 locurĭ de arăturĭ zarzavaturĭ, vie mare, locurĭ fîn, nisip, douĕ puţurĭ. obiecte multe de 7,000 fr.

Se vinde urgent şi eftin cu 30 miĭ fr. Adresa strada Romană No. 126. 5 53

FRANZ JEAN

73, — Calea Victorieĭ, — 73

Cel maĭ mare stabiliment de trăsurĭ în România fondat în anul 1848 pune la disposiţiunea onor. public, produsele sale cu preciurile cele maĭ reduse. — Primeşte orĭ-ce reparaţiĭ de trăsurĭ.

Eleganţă, soliditate şi eftinătate. 12-D.-3

FRANZ BRANG

STRUNGAR

41.—Calea Victorieĭ, (Casa Creţulescu)

— BUCUREŞTI —

Deposit de bile pentru biliardurĭ, tacurĭ, table, ţigarete de chihlibar şi articole de galanterie, bile de popicĭ şi de biliard, etc.

Primeşte orĭ-ce reparaţiĭ de umbreluţe şi evantaliurĭ şi esecută orĭ-ce comande de strungărie.

Serviciul prompt, preţurĭ moderate. 6j.d.6

MAGASIN De Orlogerie şi Bijuterie M HIRSCHHORN

19. — Strada Carol. — 19.

Recomandă on. public bogatul asortiment de ceasórnice şi bijuteriĭ din cele maĭ renumite fabricĭ; se pot găsi ceasórnice de aur, argint şi nikel, pendule, deşteptătóre, etc. *Objecte pentru cadourĭ de la 4 leĭ în sus.* Se efectuéză orĭ-ce comande şi reparaturĭ cu preţurile cele maĭ moderate. 8jd7

GR. APOSTOLEANU

Calea Victorieĭ (vis-a-vis de bis. Creţulescu)

MARE ASORTIMENT de OBIECTE pentru CADOURI de SĔRBĂTORI

Asemenea posedă cele maĭ alese articole de porţelanurĭ.

Vênzarea se va face cu preţurile fabriceĭ.

3-212529-2

Adevĕratul Atelier de încălţăminte CLEMENT KUNST

Pantofarul Curţeĭ Regale

Fondat în anul 1862

Calea Victorieĭ, 80, (Piaţa Episcopieĭ)

Aducem la cunoştinţa onor. nóstre clientele că acéstă firmă este adevĕrata şi vechia firmă Kunst şi că tóte cele-l'alte firme cu acest nume nu sunt de cât o pura invenţiune. 24j1.18

FRANZELĂRIA DE LUX PAUL AUERLICH

52. — Calea Moşilor. — 52.

(în faţa avuzuluĭ)

Fostul magazin vis-a-vis de Poştă

Specială în fabricarea Cozonacilor, Pesmetilor, etc. Primeşte orĭ-ce comande în branşa sa, cu preţurile cele maĭ reduse.

Bun, Curat şi Eftin 8jd5

G. MIREU & L. POPP

PANTOFĂRIE DE LUX

5 — Calea Griviţeĭ — 5.

(în dosul Ministeruluĭ de Finanţe)

Efectuéză orĭ-ce comande de încălţăminte, pentru dame şi copiĭ.

Lucrărĭ solide.—Preţurĭ moderate 24j.d24

AVIS IMPORTANT

Sub-semnaţiĭ puind în exploatare FABRICA de SPIRT RAFINAT din comuna Popesci-Băcu, judeţul Ilfov, recomandăm spirtu de o calitate fórte bună şi fară nicĭ un fel de miros saŭ fusel, şi facem cunoscut că d-niĭ cumpĕrătorĭ se pot adresa atât la fabrică cât şi la stabilimentul nostru de cofetărie şi destilerie din piaţa Sf. Anton No. 16, Bucureştĭ.

Primim comande şi pentru export.

10jd4 C. Eftimiu & Th. Hristu

MEDALIE DE AUR Viena 1883 SINGURA MED. DE ARGINT Bucurescĭ 1880

Autorisată de consiliul de Igienă şi salubritate

DENTALINA

Esenţa pentru gura. Prafurĭ de dinţĭ ale d-ruluĭ S. KONYA chimist

Ambele preparate cu acid salycic pur, sunt remediĭ radicale pentru durerea dinţilor, bólele de gură, etc.—Ele conservă dinţiĭ şi dă gureĭ un miros plăcut. — Preţul 1 flacon 3 leĭ, 1 cutie 2 leĭ.—Deposite în Bucureştĭ: *F. W. Zürner, I. Ovessa, Brus* şi *Stella*. 24jd11

S. HILF

MAGASIN DE FLORI

No. 1,—Strada Vămeĭ.—No. 1-

(Vis-a-vis de Palatul Regal)

Efectuéză orĭ-ce comande de Buchete, Coróne şi decoratiunĭ de verdeturĭ şi florĭ naturale.

MARE DEPOSIS DE BRAZI 3-23-25-28-2

Croitoria asociaţilor Românĭ

2—STRADA FÂNTÂNI—2

In atelierul asociaţilor se efectuéză orĭ-ce comandă de îmbrăcăminte bărbătéscă, cu o deosebită îngrijire şi după ultimele fasóne.

Eleganţă, soliditate şi eftinătate. 16jd-10

MARELE OTEL KIRIAZY

3, Strada Blănarĭ, 3.

Situat în centrul comerciuluĭ capitaleĭ, din noŭ şi elegant aranjat, posedă camerile cele maĭ curate şi cu *preţurile cele maĭ moderate*, conducerea luĭ se face sub direcţiunea d-luĭ TASSE GEORGIADE ale căruĭ cunoştinţe sunt destul cunoscute de onor. public.

Serviciul prompt.—Aranjament lunare şi zilnic *en pension*. 26jd7

MAGAZINU CU Porcelanurĭ şi Cristalurĭ

NICOLAE V. POPP

Strada Lipscanĭ No 21, Bucureştĭ

Recomandă bogatul sĕŭ asortiment de: serviciurĭ pentru masă de porcelan şi cristal, paturĭ de bronz şi de fier, candelabre, sfeşnice, lampe, serviciurĭ pentru spălat, galeriĭ pentru sobe, cutiĭ pentru lemne, tacâmurĭ pentru masă de Alpacca, argintate şi neargintate, orĭ-ce obiecte pentru restauraţiunĭ şi cafenele, formele cele maĭ noĭ, precum şi tóte necesarele unuĭ menagiŭ complect.

Preţurĭ fórte eftine. Serviciŭ prompt şi onest. 6jd5

CROITORIA DE LUX

Eleganţă, Soliditate, Eftinătate

S. FREUDMAN

11, STR. ŞELARI 11,

Recomand atelierul meŭ aprovisionat cu un *bogat asortiment* de *stofe moderne pentru sesoul de iarnă.*

Eleganţă în croélă, soliditatea şi eftinătatea lucruluĭ sunt garantate.

Cu stimă

15j.d.—10 S. FREUDMAN

M. CRONBERG

MARE DEPOU şi ATELIER de BIJUTERIE

Bucurescĭ, — Calea Victorieĭ 8, — Bucurescĭ

Vis-a-vis de poliţie

Mare asortiment de bijuterie, cu pietre preţióse, cât şi ceasórnice şi argintorie.

Se confecţionéză orĭ-ce comandă, după fasónele cele maĭ noĭ; se repară orĭ-ce obiecte, prin artă specială

PENTRU CADOURI

Obiecte frumóse de aur şi argint de la 10 leĭ în sus. 3-1

Editura Tipografieĭ „Universul“ Luigi Cazzavillan, str. Brezoianu 19.

Girant *George Minculescu*

ANUL III.—No. 712 5 Bani în Capitală—10 Bani în Provincie Miercuri, 31 Decembre (12 Ianuarie) 1886

Dreptate pentru toţi

ABONAMENTE
pentru tótă ţara

Pe un an . . . . . leĭ 20
Pe şése luni . . . . „ 10
Pe treĭ luni . . . . „ 5

Apare în tóte zilele la 7 ore diminéţa.

UNIVERSUL

FOAIE POLITICĂ ILUSTRATĂ

Toţi pentru dreptate

ANUNCIURILE
Inserţiile şi Reclar
din ţară şi strĕinătate se
umaĭ la *Oficiul de Publicitate*
mânia“ strada Academieĭ No.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Str. Brezoianu No. 19, Bucuresc

Bucureşti, 30 Decembre

Ómeniĭ carĭ dispun azĭ de pacea Europeĭ, n'aŭ lăsat să trécă nefolosită nicĭ ocazia sĕrbătorilor trecute ca să 'şĭ repete vecinicile asigurărĭ, carĭ tocmaĭ pentru că se repetă cu atâta insistenţă, deştéptă tot-d'auna bănuielĭ.

Şi aceste bănuielĭ pot fi de astă-dată pe deplin justificate de chipul în care s'aŭ dat de la Berlin asigurările de pace.

Ele s'aŭ dat cu ocazia aniversăreĭ a 80-a a intrăreĭ bĕtrânuluĭ împĕrat german în armată. Prinţul imperial a felicitat pe tatăl sĕŭ pentru menţinerea păceĭ în decurs de 16 anĭ, dar a găsit de cuviinţă să adaoge: „Acéstă operă de pace n'a putut fi dusă la bun sfîrşit decât pentru că conducerea îndemânatică şi neobosită a Majestăţeĭ Vóstre a adus armata la un punct de perfecţie de care are conştiinţă fie-care soldat german... Acéstă solidaritate a poporuluĭ nostru întreg constitue garanţia cea maĭ importantă a menţinereĭ păceĭ.“

***

Va să zică tot vechia „pace armată“, tot vechiul „*si vis pacem, para bellum.*“

In mijlocul armonieĭ universale, maĭ multe milióne de ómenĭ staŭ faţă în faţă, cu arma la picior, gata de încăerare.

Acésta e mult cântata pace europeană. Incât n'ar fi lucru de mirare ca multă lume să prefere în tótă sinceritatea un rĕsboiŭ care să limpezéscă o-data pentru tot-d'auna lucrurile, decât acéstă pace ruinătóre.

Vorbim negreşit de acea lume pentru care actuala pace armată e într'adevĕr ruinătóre; de contribuabiliĭ unora din marile imperiĭ, cărora li se cer şi iar li se cer milióne peste milióne şi se face par'că înadius ca să li se arate că maĭ mult costă pacea decât ar costa rĕsboiul.

***

Intru cât ne priveşte pe noĭ, îngrijirile nóstre se mărginesc la neîncrederea cu care trebue primite, acum ca şi maĭ înainte, asigurările de pace, la téma de a putea fi încurcaţi în complicaţiile viitóre.

Aceste îngrijirĭ cu drept cuvênt trebue să ne cuprindă când vedem că de atâta vreme situaţia delicată din afară rĕmâne aprópe neschimbată; pentru acésta nu putem fi taxaţi de fricoşi saŭ de prea bănuitorĭ.

Iată motivul pentru care am cerut şi repetăm cererea ca să ne spună şi nouĕ ómeniĭ de la putere un cuvênt maĭ lim pede asupra situaţieĭ, cel puţin acum când o fac ómeniĭ de la cârmă din aprópe tóte ţĕrile.

Acest cuvênt, care fără a fi compromiţător pentru guvern şi pentru ţară ar putea să fie pentru obşte o lămurire la care are dreptul, ne-ar pune singur în poziţie de a cunóşte şi a judeca rolul ţĕreĭ nóstre în viitórele complicaţiiĭ, dacă complicaţiiĭ trebuie sĕ fie.

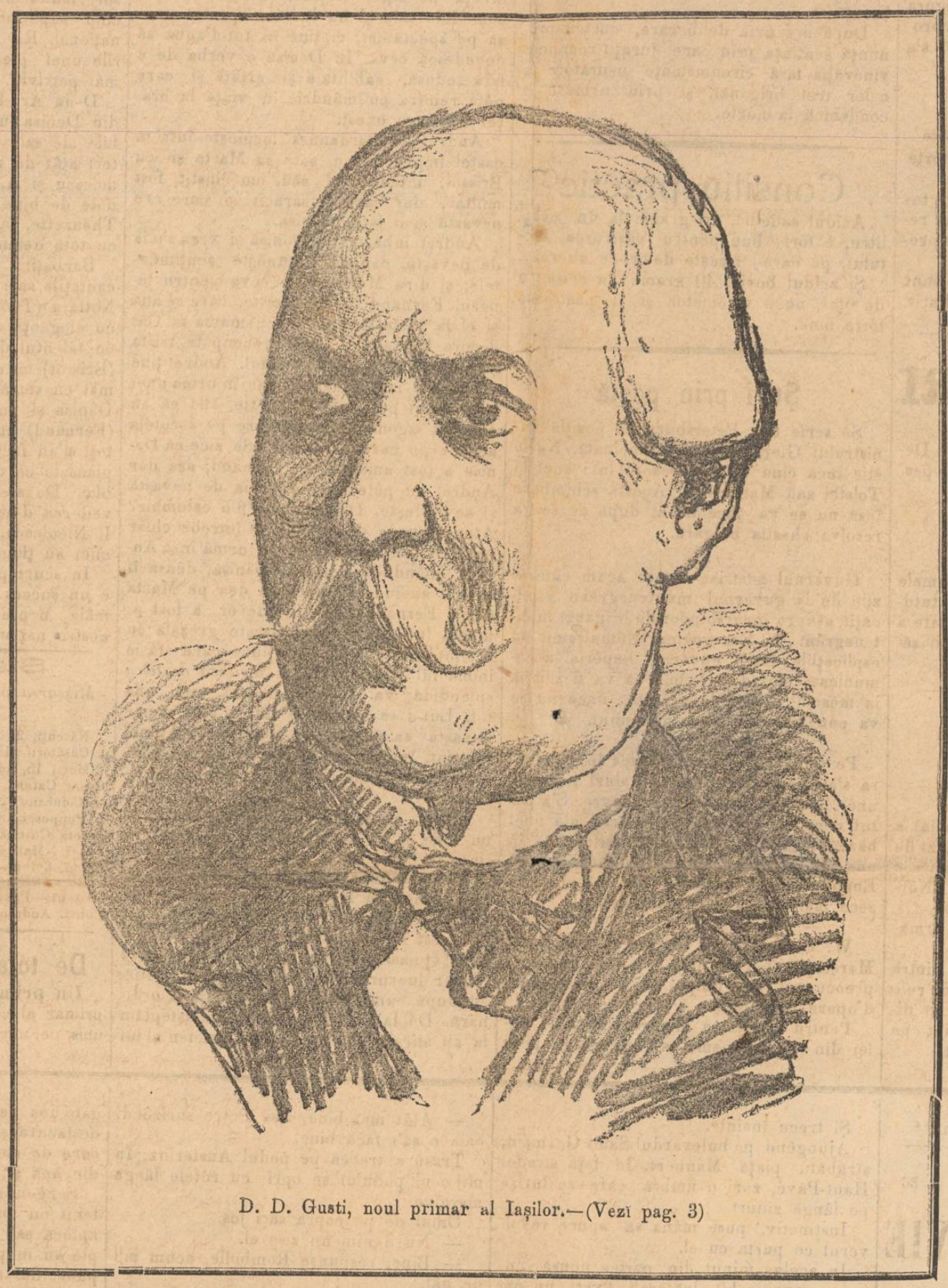

D. D. Gusti, noul primar al Iaşilor.—(Vezĭ pag. 3)

DIN BUCOVINA

(Corespondenţa particulară a „Universuluĭ“)

Cernăuţĭ, 27 Decembre.

Un papă ovreiŭ.—Se ştie că una din nenorocirile cele maĭ marĭ carĭ aŭ căzut asupra ţĕrĭĭ nóstre, este invasia şi întinderea elementuluĭ ovreiesc. Introducerea acestuĭ element a fost şi e una din causele principale a desnaţionalizărĭĭ şi peirĭĭ elementuluĭ românesc din vechia provincie a Moldoveĭ.

Bucovina, din cauza influinţeĭ marĭ pe care ovreiĭ aŭ câştigat-o aci, a ajuns un fel de Metropolă religiósă a tuturor ovreilor din părţile acestea ale Europeĭ.

Nu de mult, a murit aci, la Sadagura, un cap bisericesc destul de ciudat, Abraham Iacob Liebmann. El era numit „rabinul miraculos“ şi puterea sa spirituală şi temporală era înconjurată de o strălucire cu totul pontificală.

Origina acestuĭ rabinat ciudat e necunoscuta. Probabil că în evul de mijloc vre-unul dintre Liebmannĭ o fi făcut órecare cure minunate, care aŭ făcut să i se recunóscă puterea supranaturală; orĭ-cum, de maĭ multe generaţiiĭ, câte un membru al familieĭ Liebmann ocupă înalta funcţie de rabin al Sadagureĭ şi de şef al secteĭ *Şasdim*, adică a *Drepţilor*; fie-care din acestĭ demnitarĭ alege pe patul sĕŭ de mórte pe acela dintre fiiĭ sĕĭ care trebue să'ĭ succedeze, şi de sigur că acéstă moştenire nu e de dispreţuit.

„Vaticanul“. — In mizerabilul orăşel se rădică palatul rabinal, un monument impunĕtor de marmoră şi de bronz. El e destul de mare ca într'însul să locuiască, afară de rabin şi familia luĭ, o curte nu maĭ puţin numerósă de 800 de inşĭ. E chipagele rabinuluĭ sunt aurite, ca acele carĭ slujesc la încoronarea regilor; când dă audienţă, stă pe un tron de aur bătut cu pietre scumpe. O mare sumă de ovreĭ din tot Orientul asediază mereŭ anticamerile acestuĭ pontefice, şi în zilele de sĕrbătóre mare sosesc în Sadagura valurĭ numeróse de pelerinĭ, carĭ staŭ sub cerul liber, adesă-orĭ câte una saŭ douĕ sĕptămânĭ înainte de a le veni rêndul să consulte şi să adore pe rabinul minunat, care nu primeşte decât atuncĭ când nu stă în estazurile lungĭ, în timpul cărora comunică direct cu Iehova.

Credinţa în puterea luĭ e incontestată în tótă ovreimea din ţĕrile împrejurătóre şi la dênsul se adreséză pentru toţĭ bolnavĭĭ de a cărora viaţă a desperat doctorul. Dar se recurge maĭ mult la dênsul primăvara, ca să se obţie mila cerului, pentru ca tinerĭĭ ovreĭ să fie scăpaţi de serviciul militar.

Bogăţia şi fastul acestuĭ personagiŭ sunt extraordinare; când dă un prânz, nevastă-sa, „rabbezen“ străluceşte de giuvaeruri. Acéstă dómnă are obiceiul de a petrece vara în împrejurimile Vieneĭ, cu una din fiicele sale. Ea ia cu dênsa de la Sadagura trăsurile sale, măcelarul, bucătarul eĭ şi o turmă de servitorĭ.

Prin fanatismul şi numĕrul aderenţilor seĭ, rabinul din Sadagura e un om de temut şi intervenirea sa, chiar în alegerĭ, e adese orĭ decizivă; autorităţile austriace se pórtă bine cu el şi toţĭ îl stimézĕ.

Cérta se iscă la mórtea rabinuluĭ Abraham, care murind grabnic, nu putuse să 'şĭ alégă succesorul. Ceĭ doĭ fiĭ aĭ sĕĭ se certaŭ pentru slujba cea bănósă. S'a ales o curte de arbitragiŭ de 49 învĕţaţĭ talmudiştĭ din Galiţia şi din România care hotărî ca fiul cel maĭ mic, Israel, sĕ fie rabin, de órece sémănă maĭ mult la faţă cu tatăl sĕŭ. Fratelui sĕŭ Iacob i s'a dat o sumă însemnată de banĭ, cu condiţia ca să se ducă şi să locuiască la 49 de poşte de Sadagura.

Bucov.

Corespondenţa Telegrafică

Serviciul particular al ziarului
„UNIVERSUL“

Cel din urmă candidat la tronul Bulgarieĭ

Londra, 28 Decembre.

„Daily Telegraph“ anunţă din Petersburg: In curênd se va pune candidatura unuĭ noŭ prinţ la tronul Bulgarieĭ. E vorba de fiul prinţuluĭ Vogoride, a cărui candidatură ar fi sprĭjinită de Rusia.

Declaraţiile pacifice

Petersburg, 28 Decembre.

Silinţile ce 'şĭ aŭ dat persónele cele maĭ cu vază din Europa de a proclama încrederea lor în menţinerea păceĭ, a avut asupra preseĭ ruseşti un efect cu totul opus aceluia pe care 'l ţinteaŭ.

Ziarele din Petersburg sunt maĭ pesimiste decât or când. Ele zic că dacă pacea ar fi atât de asipurată nu 'şĭ ar da nimenĭ atâta osteneală ca s'o spună.

Resultatele misiuneĭ deputaţieĭ bulgare

Londra 28 Decembre.

Şi aci, ca în tóte părţile, s'a dat deputaţieĭ bulgare rĕspunsul sĕ recomande guvernuluĭ o politică moderată şi să îl sfătuiască să evite or ce atitudine saŭ manifestaţie care ar putea supăra pe Rusia. Deputaţia s'a maĭ convins aci că nu póte fi vorba cu nicĭ un preţ de realegerea prinţuluĭ Alexandru.

Sobrania va fi convocată în Ianuarie ca să asculte raportul d-luĭ Grecof şi acolegilor sĕĭ asupra resultatelor misiuneĭ lor.

Un manifest al regenței bulgare

Sofia, 28 Decembre.

Guvernul bulgar a trimis puterilor o circulară prin care răspunde la nota rusească de la 23 Noiembre.

Circulara acusă pe generalul Kaulbars că a falsificat adevĕrul și zice că purtarea lui în Bulgaria a fost, de la început până la sfîrșit, aceea a unui agitator fără scrupule.

Starea de asediŭ a fost proclamată la Rusciuc și la Șistov numaĭ pentru că representanțiĭ puterilor stăruesc pe lângă guvern ca să facă totul pentru a asigura pacea în țară. Agențiĭ ruși căutând să provóce disordine în aceste două orașe, s'a aplicat legea marțială.

Situația

Madrid, 28 Decembre

Consiliul de miniștri s'a ocupat erĭ fórte mult cu chestiile esterióre.

Ministrul de esterne a comunicat telegramele pe carĭ le-a primit de la representanțiĭ sĕĭ din străinătate și impresiele lor asupra situațieĭ în Europa.

Impresiile ambasadorilor nu prea sunt optimiste, excepție făcând de cel din Paris.

INTEMPLARI

DIN JUDEȚE

Pesta Bovină.—De la 15—22 Decembre a. c. n'a fost nicĭ un caz de pesta bovină în țară.

*

DIN CAPITĂLA

Obolul copiilor sĕrmanĭ e numele uneĭ societăți care meritĕ sprijinul tuturor ómenilor de inimă. Acéstă societate a distribuit duminecă maĭ multor copiĭ sĕracĭ haine de iarnă.

Buletin Judiciar

Treĭ condamnați la mórte

Curtea cu jurați din Spoleto (Italia) a judecat zilele trecute pe treĭ briganzĭ de cea maĭ rea spècie: Mattina Francesco din Sabina, Ansuini Fortunato din Norcia și Luconi Giovanni din Iesi.

Impreuna aveaŭ să rĕspunză de următórele crime:

1. O jefuire a diligenței postale dintre Narni și Amelia. Ceĭ treĭ făcĕtorĭ de rele armați cu furcĭ de fier aŭ oprit caiĭ diligenței, cu o cutezare rară, aŭ silit pe călĕtorĭ să se cobóre, și i-aŭ jefuit.

2. Furarea tuturor sculelor [illegible] biserica de la Norcia.

3. Atacarea uneĭ mănăstirĭ d[illegible] și completa eĭ jefuire. Banditiĭ nóptea armați în mănăstire, aŭ toți călugării cot la cot și aŭ dênșiĭ tot ce-aŭ găsit maĭ de preț.

4. Asasinarea brutală a unuĭ biet bĕtrân pe drumul spre Norcia.

Ceĭ treĭ briganzĭ eraŭ toți scăpați din ocnă, unde făcuseră cunoștință și formaseră o asociațiune; crimele plănuite acolo le-aŭ pus în lucrare îndată ce aŭ fost liberați.

După o scurtă deliberare, curtea pronunță sentința prin care jurații recunosc vinovăția fără circumstanțe ușurătóre a celor treĭ briganzĭ, și prin urmare îĭ condamnă la mórte.

Consiliŭ practic

Acidul salicilic, 10 grame la un ectolitru, e fórte bun pentru păstrarea oțetuluĭ, pe care-l ferește de orĭ-ce alterare.

Și acidul boric, 40 grame la ectolitru de oțet, nu e vătĕmător și îl păstrează fórte bine.

Știri prin poștă

Se scrie din Petersburg că poziția ministruluĭ Giers e fórte sdruncinată. Nu se știe încă cine va fi succesorul luĭ: contele Tolstoi saŭ Manassein. Acéstă schimbare însă nu se va face decât după ce se va resolva chestia bulgară.

***

Guvernul austriac ceruse acum câte-va zile de la guvernul muntenegrean esplicațiĭ asupra incursiunilor de briganzĭ muntenegrenĭ în Erzegovina. Nemulțumit cu esplicațiile date, guvernul imperial a comunicat celuĭ din Cetinie că va fi silit să ia mĕsurĭ severe la graniță, dacă nu se va pune capĕt acelor incursiunĭ.

***

Pe țĕrmuriĭ țĕriĭ de Wales în Englitera s'aŭ găsit aruncate de valurĭ resturile uneĭ bărcĭ și maĭ multe cadavre. S'a putut constata că rĕmășițele eraŭ ale uneĭ bărcĭ italiane, „Guanito“, naufragiată în una din cele din urmă furtunĭ. Nu[illegible] în Englitera nu credeaŭ s'ajungă ceĭ doĭ-sprezece marinarĭ italianĭ naufragiațĭ!

***

W. Gladstone se ocupă și cu literatura. Marele bărbat de stat, cu tóte multelerĭ preocupărĭ, are timpul să producă capo-d'opere de critică.

Pentru ultima sa lucrare, o critică a celeĭ din urmă poeme a celebruluĭ poet Tennyson, revista „Nineteenth Century“ a plătit 6250 de francĭ pentru 20 pagine de tipar.

Așt-fel, marele bărbat de stat a primit 60 de banĭ pe cuvênt!

CRONICA TEATRALĂ

Denisa comedie în 4 acte de *Alexandru Dumas-fiul*, tradusă de d. *Dumitru Stăncescu*.

Teatru e o școlă, s'a zis în tot-d'auna; Alexandru Dumas are chipul luĭ de a invĕța pe alțiĭ; el pune o ideie în tóte comediile sale și nu lucrézĕ spre a amuza pe spectatorĭ, ci ține în tot-d'auna să dovedéscă ceva. In Denisa e vorba de o fată sedusă, reabilitată și ertată și care póte reintra cu mândrie în viață la brațul unuĭ om onest.

Andreĭ de Bardannes locuiește într'un castel împreună cu sora sa Marta și cu Brissot, intendentul sĕŭ, om cinstit, fost militar, dar care a sărăcit și care are nevastă și o fată, Denisa.

Andreĭ iubește pe Denisa și vrea s'o ia de nevastă, dar nu 'ĭ cunóște simțimintele, și d-ra Marta simte ceva pentru tênĕrul Fernand de Thanzette, care se află și el la castel împreună cu mama sa. Cât despre Denisa, ea pare preocupată, trista și curênd îĭ vom afla secretul. Andreĭ ține mereŭ s'o ia de nevastă, dar în urma uneĭ convorbirĭ cu d-na Thanzette află că aŭ circulat zgomote supĕrătóre pe socotéla aceleia pe care o iubește. Se zice că Denisa a fost amanta luĭ Fernand; așa dar Andreĭ nu póte cugeta s'o ia de nevastă și se codește. Dar dacă ar fi o calomnie? Atunci crede de cuviință să întrebe chiar pe Fernand care négă. In urmă însă Andreĭ, aflându-se față cu Denisa, dênsa îĭ spune, auzind că vrea să dea pe Marta dupe Fernand, că într'adevĕr a fost amanta luĭ. Și 'și mărturisește greșala cu o simplicitate, cu o emoțiune care sfâșie inima luĭ Andreĭ. Dar o *lovitură de tétru* splendidă va isbucni. Brissot, tatăl, află tot. Luĭ i se ascunsese tot pe câtă vreme nevasta sa știa ce se petrecuse. Atunci înfuriat, îngrozitor, apucă de gât pe Fernand și îl soméză să repare greșala fetiĭ sale.

„Daca în vreme de un cés muma ta nu vine sa'mĭ cĕră mâna Deniseĭ pentru tine, te omor unde te voĭ afla“, îĭ zise el.

Mama seducătoruluĭ vine, și cererea se face, căsătoria Deniseĭ cu Fernand e hotărîtă. Denisa îl va lua decĭ de bărbat pe acest om pe care nu póte decât să 'l desprețuiască. Ce nenorocită va fi de sigur!

Dar lucrurile nu se petrec până la sfîrșit după cum s'ar petrece în lumea ordinară. De la Dumas trebue să ne așteptăm la alt stîrșit. Thouvenin, un prieten al luĭ Andreĭ, înțeleptul din piesă, îl face s'o ia și așa arĕtându-ĭ în mărturisirea eĭ o dovadă de cea maĭ desăvêrșită probitate. Și Andreĭ în momentul când Denisa vrea să se ducă să intre într'o mânăstire, îĭ întinde brațele în care tênĕra se aruncă plângênd.

Sunt scene așa de mișcătóre într'acéstă piesă, cum e maĭ cu sémă scena mărturisiriĭ greșeliĭ Deniseĭ, în cât cea maĭ mare parte din public, plângea din tótă inima.

Piesa trebue s'o spunem cu bucurie și spre lauda interpreților sĕĭ, a fost într'un chip superior jucată la Teatrul nostru național. Rar se întêmplă ca pentru rolurile uneĭ piese să se găséscă interpreți maĭ potriviți.

D-na Ar. Romanescu-Manolescu a făcut din Denisa una dintre cele maĭ admirabile ale sale creațiĭ, — creațiĭ, de altminterĭ atât de numeróse!—D-nele Ana Manolescu și A. Nottara aŭ întrupat cât se póte de bine rolurile Marteĭ și d-neĭ de Thanzette, iar d-na M. Vasilescu a ținut cu tótă demnitatea pe al d-neĭ Brissot.

Bărbații: d-niĭ Manolescu (Andreĭ) cu calitățile sale dramatice atât de dovedite, Nottara (Thouvenin) cu dicțiunea clară, cu eleganța ce tot d'auna are pe scenă, cu talentul de nimenĭ contestat, Petrescu (Brissot) corect și destul de bine în tot și maĭ cu sémă în scena când dă afară pe Denisa și sugrumă pe Fernand, Hasnaș (Fernand) un bun amorez cu mult viitor, toți n'aŭ făcut decât să îndreptățéscă aplausele ce din belșug li s'aŭ dat de public. De asemenĭ nu trebuesc trecute cu vederea d-nele Dănescu și Ionașcu și d. I. Niculescu, carĭ cu niște rolurĭ cu totul micĭ aŭ ținut armonia pieseĭ.

In scurt pentru teatru și actorĭ *Denisa* e un succes și publicul n'ar trebui să rĕmâie nepăsător la succesele Teatruluĭ nostru național. *X.*

Starea Civilă

Mișcarea populațieĭ capitaleĭ pe ziua de 29 Decembre.

Născuți, 21.

Căsătoriĭ nicĭ una.

Morți 15, adică: Tudora Tănase Ión, 1 zi.—Cesar Catana, 15 lunĭ.—Theodor Neftzer, 32 anĭ.—Răducanu Niculescu, 42 anĭ.—Maria George I. Poppescu, 8 anĭ. Sara Leibovicĭ, 8 anĭ.—Margareta Costică Fitopol, 6 sĕptămânĭ.—Elena Petcu, 2 anĭ.—Marița George Dumitru, 5 lunĭ.—Mihaĭ Mihaĭ, 6 lunĭ.—Ion Ioniță Dumitru, născut mort.—Rosa Stratorschy, 48 anĭ.—Anghelina Varlam, 40 anĭ.—Pârvu Gheorghe, 39 anĭ. — Ghergina Const. Andronic, 1 zi.

De tóte și de pretutindenĭ

Un primar ucigaș.—Un d. Lefévre, primar al comuneĭ Voharies (Francia) a ucis pe unchiul sĕŭ cu un glonț de pușcă

Foița „Universului“

36

INGROPATA de VIE

PARTEA A TREIA

Mormêntul gol

XIV

Când ajunse pe stradă, se uită în drépta și în stânga și nu vĕzu nimic. Ascultă și n'auzi decât uruitul depărtat al câtor-va trăsurĭ.

— Frugere mĕ miră grozav, cu recomandațiile luĭ de pază, îșĭ zise el; cine o să vie să mĕ găséscă tocmaĭ aicĭ la césul ăsta?

In strada Linné fu ajuns de o trăsură pe care o văzuse de maĭ nainte trecênd pe lângă grădina Plantelor.

— Pst!... Pst! zise vizitiul.

Și îșĭ opri caiĭ.

— Felinare galbene, cetățene, urmă el; daca mergĭ în spre Mont-Martre, te iaŭ cu mine.

George era hotărît să se suie în trăsură când vizitiul maĭ adăogă:

— E! haide, urcă-te, o să 'ți iaŭ numaĭ prețul curseĭ de zi și o să te duc... nu glumă.

Acéstă insistență nu 'ĭ plăcu luĭ George, care 'ĭ rĕspunse:

— Nu merg eŭ spre Mont-Martre și îmĭ place să umblu pe jos.

— Bine, zise vizitiul, o să găsesc eŭ mușteriŭ maĭ departe, și dete bice cailor.

Aprópe de Entrepôt, în colțul stradeĭ Saint-Victor, George trecu pe lângă doĭ ómenĭ carĭ se certaŭ.

— Doĭ bețivĭ, îșĭ zise el.

Și trecu înainte.

Ajungênd pe bulevardul Saint Germain, străbătu piața Maubert. In fața stradeĭ Haut-Pavé, zări o umbră care se furișa pe lângă zidurĭ.

Instinctiv, puse mâna să apuce revolverul ce purta cu el.

In acelaș minut din partea opusă din spre care ochiĭ luĭ eraŭ fixațĭ, un om înalt, se aruncă asupra luĭ și 'ĭ dete o lovitură straşnică în cap.

George scóse un țipăt înăbușit și căzu jos.

Pe dată un fluerat ascuțit rĕsună în liniștea nopțiĭ și treĭ necunoscuțĭ se aruncară asupra luĭ.

— A murit? întrebă unul din omorîtorĭ.

— Nu, este numaĭ amețit, rĕspunse Șașiul.

— Apoĭ să isprăvim, zise cel-l'alt.

— Că bine zicĭ, în plântă-ĭ pumnalul în inimă.

— Nenorocitule, să nu facĭ una ca asta, o rană cu o armă óre-care ne póte da de gol. Trebue să 'l aruncăm în Sena făcênd ast-fel să se crézĕ că s'a sinucis.

— Bine, replică Șașiul, dar n'avem ce să așteptăm, sergentul póte să vie, și nu vroĭ să mĕ trimeță la umbră.

— A! iată și trăsura.

Trăsura cu lanterne galbene din strada Linné ajungea în strada Haut-Pavé.

Intr'un minut victima fu urcată în trăsura unde se găsĕu și ceĭ doĭ ómenĭ pe carĭ George îĭ întêlnise certându-se; Petre și Rombolle se urcară și eĭ, iar cel de al patrulea se sui pe capră. Trăsura porni. In timpul acesta Rombolle și Petre îl căutară și 'ĭ și luară tot ce avea împreună cu revolverul și punga cu banĭ.

— E! iată că se deștéptă, zise Șașiul.

Și într'adevĕr George făcuse o mișcare și un gemĕt îĭ ieșise din piept.

— Atât maĭ bine, zise Petre surîzênd, baia o sa'ĭ facă bine.

Trăsura trecea pe podul Austerlitz. In mijlocul podului se opri cu rótele lângă margine.

Omul de pe capră sări jos.

— Nu e nimenĭ, zise el.

— Bine, rĕspunse Rombolle, acum ia'l de gât.

George fu scos din trăsură cu capul înainte. Șașiul care îl ținea de picióre se dete și el jos.

— Hop!

Și acestuĭ cuvênt îĭ urmă ca un gemăt de mort și un zgomot surd se auzi sub arcul podului unde apa sări în sus în stropĭ carĭ căzură iar jos.

De o dată se auzi o voce puternică: Ajutor!

La zece pași de eĭ, omorîtoriĭ vĕzură un om care se ridică pe parapet și se arunca în apă.

Dar trăsura se întorsese și caiĭ pornind sub loviturile biciuluĭ o tăraŭ într'un galop nebun.

— Să fugim! strigă Șașiul uitându-se împrejur.

Și ceĭ doĭ omorîtorĭ pe carĭ trăsura 'ĭ lăsase pe pod, o luară la fuga din tóte puterile; era și vremea.

Pe pod, din partea pieteĭ Mazas, strigătele: Ajutor! de maĭ multe orĭ repetate, tot se maĭ auziaŭ.

Doĭ sergenți de oraș carĭ alergară se găsiră în fața a doĭ ómenĭ dintre carĭ unul purta la butonieră rozeta de ofițer al legiuneĭ de onóre.

— Domnilor, le zise el, o crimă grozavă s'a săvêrșit sub ochiĭ meĭ. Doĭ ómenĭ sunt în Sena, trebue să'ĭ scăpăm.

— La bărcĭ! la bărcĭ! strigară sergenții. Și toți se aruncară pe scările ce duc la marginea Seneĭ.

Lângă pod eraŭ vr'o câte-va bărcĭ legate una de alta cu lanțurĭ. Sergenții le desfăcură și alergară în ajutorul aceluia care de curând îșĭ ridicase capul afară din apă și striga: Ajutor!

Sergenții îĭ întinseră lopata, dar el ostenit nu putu să o apuce; atunci unul se aplecă să'l apuce pe când ceĭ-l-alți se aplecaŭ în partea cea-l-altă ca să ție cumpăna, dar simțindu se apucat, el le zise:

— Nu pe mine, pe camaradul meŭ.

Fără să'ĭ dea drumul celuĭ d'întêiŭ, 'l apucase și pe cel-l alt. In cea-l-altă barcă doĭ ómenĭ se desbrăcară repede și se asvîrliră în apă, făcând loc celor înecați.

Peste câte va minute bărcile eraŭ la marginea rîuluĭ. Dar îĭ scăpase óre pe amândoĭ? Unul era în viață, cel l-alt galben cu vînĕtaie pe față părea un asfixiat.

Pe când îĭ duceaŭ la postul cel maĭ apropiat, unul din sergenți se ducea să caute un doctor, iar cel-l-alt pe comisarul de poliție.

Dupĕ ordinul ofițeruluĭ legiuniĭ de onóre, George Lambert fu desbrăcat și i se făcură fricțiuni. Ce'ĭ drept, vĕrsă puțină apă pe gură și pe nas, dar nu da semne de viață.

O neliniște de mórte era zugrăvită pe fețele tuturor.

Pe brâncĭ într'un colț, sta omul care cu un curaj fórte rar se asvârlise în apă ca să scape pe George, și fulgere se vedeaŭ scăpărând din ochiĭ luĭ.

Omul decorat se apropie de el.

(Va urma)

Cadouri pentru anul noŭ

La administrația „Universuluĭ“ strada Brezoianu No. 19, se află un mare depoŭ de cutiĭ cu parfumărie pentru cadouri de la 4.50 la 35 leĭ cutia.

şi s'a dus de s'a făcut prizonier.

Unchiul, un anume David, s'încercase së jăfuiască pe nepotu sëŭ. Acesta, desperat, luă o puşcă şi ordonă luĭ David să iasă din casa luĭ, dacă nu vrea să o păţéscă. Dar în acelaşĭ moment, atinse piedica din nebăgare de sémă; puşca se slobozi şi David căzu mort pe loc.

Victima, un bĕtrân de 51 de anĭ, fusese lovit în faţă.

Lefévre e de 29 de anĭ, e neînsurat şi era fórte stimat de concetăţeniĭ sĕĭ. David era reputat ca un beţiv de cea maĭ mizerabilă speţă.

—⅄—

Incongiurul lumiĭ.—Am vorbit sub acéstă rubrică de americanul Thomas Stevens, care a intreprins së facă încongiurul lumiĭ cu velocipedul, pe cheltuiala uneĭ case marĭ de comerţ din Boston, al căreĭ afiş trebuia să fie lipit pe velociped.

Thomas Stevens şĭ-a isprăvit încercarea. El, când a trecut teritorul afghan, a avut cam mult de suferit de la indigenĭ şi a pătruns imperiul Chinezesc, în mijlocul a miĭ de primejdiĭ, spre marea mirare a „fiilor ceruluĭ.“ Peste tot a mers 11,700 mile, adică cam 19,000 kilometri.

Acum, vom asista la altă experienţă, a unuĭ tênër care s'a prins că va ocoli pămêntul singur într'o barcă de cel mult doë treĭ tone.

—⅄—

Sinucidere.—O sinucidere ciudată a avut loc la Paris.

Un tênër de douë zecĭ de anĭ, care nu arăta să fi de loc sărac, ieşi pe la 12 nóptea de la teatrul Châtelet.

El a intrat la cafeneaua din faţă, a cerut un punciŭ, a citit gazetele—ca să fie *în curent* cu cele ce se petrec—şi de o dată a scos un revolver şi şĭ-a tras un glonţ în tâmplă. Tênărul a murit pe loc.

Toţĭ ceĭ carĭ-l vĕzuseră la cafenea zic că tênĕrul, al căruĭ nume nu se cunóşte, avea o înfăţişare fórte liniştită înainte de a-şĭ da mórtea.

Noutăţĭ Hazliĭ

Costică şi cu Gorică sunt prietenĭ intimĭ.

— Atuncĭ, e hotărît, îl întrébă Costică, te însorĭ?

— Da. Dar de ce nu te însorĭ şi tu?

— La ce ar folosi să ne însurăm amêndoĭ?....

Ilustraţia nóstră

D. Dim. Gusti, noul primar al Iaşilor a ocupat deja, de maĭ multe orĭ, acea funcţie. D-sa e vice-preşedinte al Senatuluĭ şi a fost ministru al instrucţieĭ publice.

D. Dim. Gusti e autorul maĭ multor scrierĭ în proză şi în versurĭ şi e unul din luptătoriĭ vecheĭ generaţiĭ, din care numaĭ puţinĭ reprezintanţĭ aŭ maĭ rĕmas în viaţă.

OFRANDE PENTRU SERACI

Suma împărţită (vezĭ No. precedent) leĭ 21.

(Urmare)

Lucsiţa Dumitrescu, str. Griviţa 60, leĭ 3; Anica Musceleanu, în curtea bisericeĭ sf. Voivozĭ, leĭ 3; Tinca Dumitrescu, str. Golescĭ 12, leĭ 3; Sultana Dumitréscа, str. Braduluĭ 9, leĭ 3; Angelina Stănescu, str. Triumfuluĭ 26, leĭ 3; Mariţa Angelescu, str. Nisipari 6, leĭ 3; Sica Niculeasca, str. Olteni Fundătura Făurari 45, leĭ 3.

Suma împărţită leĭ 42.

(Va urma).

STIRI

Se desmint ştirile despre demisionarea ministeruluĭ.

D. I. Câmpineanu, de asemene, se zice că şĭ-a retras demisia ce o dăduse din funcţia de primar al capitaleĭ.

*

Alegerile senatoriale de Duminecă aŭ dat următórele rezultate:

In Têrgovişte a fost ales d. D. Giani, opozant, în contra d-luĭ Fusea, guvernamental;

In Călăraşĭ, d. Chiriacescu—opozant *à l'eau de rose*—în contra poetuluĭ G. Sion;

In Slatina, d. Cornescu, guvernamental.

*

D. dr. Assaki a primit catedra ce i-s'a oferit la facultatea de medicină din Bucureştĭ.

*

Un fel de congres de silvicultură se ţine la ministerul agricultureĭ.

*

D. Lupu Costachi, fost prefect la Covurluiŭ, s'a instalat în noul sĕŭ post provizoriŭ de prefect la Botoşanĭ.

*

Circulă prin capitală, cu multă perzistenţă, sgomotul că s'ar fi încheiat o alianţă ofensivă şi defensivă între România, Serbia şi Bulgaria.

N'am putut să ne asigurăm încă de temeinicia acestuĭ zgomot.

*

Numaĭ Stoica Alexandrescu a stăruit în cererea sa de recurs în contra sentinţeĭ curţiĭ cu juraţĭ de Ilfov prin care a fost osândit la 20 de anĭ muncă silnică.

*

Diséră marţĭ la Teatrul naţional „Denisa“ de A. Dumas.

M. S. Regina va asista la acéstă represintaţie.

*

Un duiel a fost la Botoşanĭ între d. Cerchez de la „Vocea Botoşanilor“ şi d. general Pilat.

S'aŭ schimbat la 30 de paşĭ câte treĭ glónţe... Nenorocire nu s'a întâmplat.

*

E vorba să se strămute direcţia căilor ferate de la gara de Nord la hotel de France.

*

S'a început construirea, pe rondul din str. Magureanu, unde era altă-dată liceul sf-Sava, a unuĭ Pavilion unde se va face sfinţirea apeĭ în ziua de Bobotézä.

TELEGRAME

Costantinopole 27 Decembre.

Pórta a telegrafiat din noŭ la Sofia spre a invita pe d. Zancoff să vie la Costantinopol, pentru a delibera în privinţa cestiuniĭ bulgăreştĭ.

Se crede în general că Pórta caută a aduce un fel de împăcare între partidul zankovist şi partidul regenţeĭ represintat la Costantinopol prin d. Vulkovicĭ.

Constantinopol, 27 Decembre.

In urma zgomotuluĭ despre realegerea posibilă a prinţuluĭ Alexandru de Battenberg, d. de Nelidoff a dat să înţeleagă Porţiĭ că Rusia ar considera realegerea prinţuluĭ Alexandru ca o provocare şi că atuncĭ ea va ocupa de sigur Bulgaria. Se asigură că acéstă declaraţie a d-luĭ de Nelidoff a fost provocată de o altă ştire care confirma sgomotul maĭ sus menţionat şi care zicea că recruţiĭ bulgarĭ fac jurămêntul în numele prinţuluĭ Alexandru.

Se asigură asemenea că Pórta a cerut la Sofia explicaţiĭ în astă privinţă.

Rusciuc, 27 Decembre.

Rĕspunzênd la o nouă invitare ce 'ĭ a adresat Poarta pentru a'l angaja să vie la Constantinopol, d. Zancoff ar fi declarat că ar merge numaĭ în urma uneĭ invitărĭ colective a Porţeĭ şi a d-luĭ de Nelidoff.

Sofia, 27 Decembre.

D. Zancoff a plecat azĭ diminéţă la 8 ore spre Constantinopol. El călătoreşte singur.

Paris, 27 Decembre.

D. Flourens a primit azĭ diminéţă pe membriĭ delegaţiuneĭ bulgăreştĭ în audienţă neoficială.

Delegaţiĭ aŭ spus între altele că guvernul bulgar doreşte pacea Europeĭ şi că numaĭ pentru acésta a renunţat la candidatura prinţuluĭ Alexandru. Dar adăogară eĭ, între prinţul Alexandru şi prinţul de Mingrelia nu se maĭ póte găsi altă combinaţiune? Şi puterile neînteresate în cestiune n'ar putea să ajute pentru a o găsi?

D. Flourens replică că nicĭ o putere n'avea acéstă calitate afară de Pórta. Francia nu are de jucat un rol particular în cestiune. Ea nu póte de cât să încurajeze soluţiunile cele maĭ propriĭ a fi acceptate de principaliĭ interesaţĭ, căcĭ scopul sĕŭ este de a menţine pacea.

Delegaţiĭ apoĭ se despărţiră de d. Flourens în termeniĭ ceĭ maĭ curtenitorĭ.

Constantinopol, 27 Decembre.

Populaţia insuleĭ Creta făcênd manifestaţiunĭ favorabile causeĭ elenice, cu ocasiunea majorităţeĭ prinţuluĭ regal al Grecieĭ, consuliĭ Grecieĭ la Canea, Candia şi Rethyme ar fi luat parte la acéstă manifestaţie. Pórta atuncĭ a adresat o notă la Atena spre a se plânge de procedeul consulilor maĭ sus menţionaţĭ, şi pentru a cere înlocuirea lor.

Faptul menţionat maĭ sus nu póte de cât să agraveze situaţiunea, care deja e destul de gravă pentru ca Pórta să triméţă în Creta trupe de întărirĭ după cererea guvernatoruluĭ.

Viena 27 Decembre.

Conferinţa ce s'a ţinut ierĭ de delegaţiĭ austro-românĭ, n'a ajuns la nicĭ un resultat. Delegaţiĭ Austrieĭ şi Ungarieĭ s'aŭ întrunit azĭ diminéţă, spre a se înţelege în privinţa atitudineĭ ce e de luat şi după amiază se va ţine o nouă şedinţă la care vor asista toţĭ delegaţiĭ.

Sofia, 29 Decembre.

Ştirile venite din satele în carĭ a isbucnit holera sunt din ce în ce maĭ favorabile. Se speră că carantina se va ridica peste câte-va zile.

Londra, 29 Decembre.

Se comunică din Viena ziaruluĭ „Times“ că Rusia e dispusă a renunţa la candidatura prinţuluĭ de Mingrelia şi propune pe a prinţuluĭ de Leuchtenberg. Relaţiile austro-ruseştĭ s'ar fi îmbunătăţit într'un mod considerabil.

S'ar putea admite speranţa uneĭ grabnice soluţiĭ a chestieĭ într'un sens pacinic.

Dr. IONESCU KIRIAC

dă consultaţiunĭ de bólele chirurgicale şi sifilitice de la 4 — 6, în str. Brezoianu 9, Colţul Bulevarduluĭ. 10—4

BĂCĂNIA IULIAN OPRESCU

39,—Strada Lipscanĭ,—39

Mare asortiment de conserve alimentare indigene, precum: Mazăre, Bame, Fasole, Pătlăgele, Anghenarĭ şi Ghiveciŭ; cutia de 6 persóne, 70 banĭ, şi cea de 12, 1 leŭ şi 40 banĭ.

Vin negru de gol 4 anĭ, 1.50 ocaua şi alb de Drăgăşanĭ, de patru anĭ, 1.50 ocaua 10—3

Icre prόspete

Stridiĭ prόspete

Foiţa „Universuluĭ“

3

DRAMELE GELOSIEI

PARTEA I

O femee gelósa

IV

Cărturărésa.

— Am auzit că poţĭ ghici viitorul.

— Da, şi viitorul şi trecutul.

— Atuncĭ începe de'mĭ spune ce vezĭ.

Dupĕ ce mestecă cărţile, dupĕ ce puse pe vizitatóre să le taie, rĕmase ca vr'o douĕ minute absorbită în cugetărĭ, apoĭ zise:

— Dómnă, sunt şi bune şi rele aci, dar nimic care së te sperie. Eştĭ măritată de maĭ mulţĭ anĭ, de vr'o 12 până la 14 anĭ.

— Aşa e.

— Şi 'ţĭ iubeştĭ mult bărbatul, aĭ avere frumósă, aĭ putea fi fericită dar nu eştĭ. Suferĭ în taină de câţĭ va anĭ... Să vedem de unde vine mâhnirea?.., A! n'aĭ copiĭ, da, şi din acéstă lipsă vine şi nemulţumirea, suferinţa d-tale.

— Nu poţĭ afla de voiŭ avea vre-o dată copil?

— Vom vedea îndată. Intâiŭ să ne uităm în trecut şi în prezent. Ah! e o femee între d-ta şi soţul d-tale; de ar fi un copil, femeea acésta n'ar maĭ fi.

— Vezĭ asta în cărţĭ?

— In ele vĕd tot.

— Dar ce e femeea asta? O amantă?

— Da.

— Şi'l iubeşte.

— Il e dragă, dar pe d-ta tot te iubeşte.

— Şi se va maĭ întórce vr'o dată la mine?

— Acum trecem la viitor... Da, se va întórce, dar nu pot spune când. Or cum, inainte de a vĕ uni din noŭ, se va petrece între d-vóstră ceva grozav.

— Ah! făcu d-na de Carmeille, care avea în cap un gând de ucidere.

— Da, urmă cărturărésa, căcĭ d-ta eştĭ fórte gelósă.

— Vezĭ vr'un mort?

D-na Cadore se uită ţintă la ea, apoĭ rĕspunse: Nu vĕd morţĭ decât în trecut.

— Acum trecĭ la ce te am întrebat adineaurĭ. Voiŭ avea copil?

— Ştiĭ că sunt şi móşe?

— Da, ştiŭ.

— Intrebarea o facĭ şi móşeĭ şi cărturăres o dată?

— Dacă vreĭ.

— D-nă, n'aĭ maĭ mult de 30, 32 de anĭ. O femee la vêrsta d-tale nu póte perde nădejdea de a fi mamă. De n'aş vrea alt decât să 'ţĭ lingusesc dorinţele. ţĭ-aş spune: Da, dómnă, veĭ avea copil. Dar de ce să zic, când nu 'ţĭ pot da decât speranţa? Ştiinţa mea are marginĭ, altmin erĭ aş fi de o potrivă cu D-zeŭ.

— Aş vrea să ştiŭ prea mult! murmură tînĕra femee.

Rĕmase un moment gânditóre.

— Aş vrea să ştiŭ...

D-na Cadore aştepta.

— Nu ştiĭ cum mĕ chiamă? zise ea.

— Nu ştiŭ şi nicĭ nu cer să ştiŭ.

— Trebue să ştiĭ. Sunt d-na de Carmeille.

Cărturărésa se înclină.

— Vreĭ să mĕ serveştĭ?

— Da, dacă pot.

— Aĭ zis că bărbatul meŭ are amantă, ştiam. Femeea acésta e în Paris. Vreaŭ să ştiŭ unde stă.

— Asta e lucru uşor. Bărbatul d-tale te a vĕzut?

— Nu, nu ştie că sunt în Paris, am tras la un otel sub un nume schimbat.

— Bine; unde stă bărbatul d-tale?

— Strada Grammont No. 22.

— Dar d-ta la ce otel aĭ tras?

— La otel Est, pe bulevardul Strasbourg, şi sub numele de d-na Anselme de la Nancy.

— Eĭ bine, d-nă, cred că pot să 'ţĭ făgăduescă mâine înainte de prânz, veĭ şti adresa persóneĭ de care e vorba. Iţĭ voiŭ scri, veĭ primi scrisórea înainte de prânz, dacă izbutesc cum cred.

— Voiŭ aştepta. Iţĭ mulţumesc.

D-na de Carmeille scóse din buzunar un portofoliu plin cu bilete de bancă.

Ochiĭ d-neĭ Cadore străluciră.

— D-nă, zise Elena, mĭ-aĭ spus multe lucrurĭ adevĕrate, aĭ o putere neobişnuită. Eĭ nu credeaŭ în cărţĭ, acum spune-mĭ cât 'ţĭ sunt datóre pentru vizită şi pentru slujba ce 'mĭ veĭ face.

— De ce să vorbim de asta. N'o să ne maĭ vedem noĭ, până nu plecĭ d-ta din Paris?

— Ba da, voĭ maĭ veni p'aicĭ, dar vréŭ să 'ţĭ daŭ arvuna. Poftim 500 de leĭ.

— Iţĭ mulţumesc, d-nă.

— Nu uita că mâine aştept rĕspunsul, zise Elena sculându-se să plece.

— De voĭ isbuti or nu, îţĭ voĭ scri negreşit,

— D-na de Carmeille eşi din odaie, urmată de d-na Cadore care o însoţi până la scară.

V

Copilul.

Eraŭ douĕ césurĭ şi jumĕtate dupĕ amiază.

La pórta caseĭ N. 4 din strada Madrid se opri o caretă din care se dădu jos o femeie: d-na de Carmeille. Era îmbrăcată tot ca în ajun. Vĕlul ĭ-era tot pe ochĭ.

— Aicĭ stă d-na Dupré? întrebă ea pe portar.

— La catul întâĭ, uşa din drépta, rĕspunse portarul.

Se urcă, când ajunse sus era să nu maĭ pótă înainta.

— Pentru ce atâta slăbiciune? se întrebă Elena, nu maĭ sunt femeia căreia o alta ĭ-a luat bărbatul? Ce o să 'mĭ fie frică acum? Nu, nu, voĭ să mĕ rĕzbun! Cătă să vază dacă revolverul 'ĭ-e în buzunar, îşĭ rădică vĕlul şi bătu la uşă.

Uşa se deschise şi ea dădu năvală înăuntru.

— Vreaŭ să vĕd pe d-na Dupré.

— Nu póte primi, d-nă, rĕspunse servitórea care deschise.

— Du-mĕ la dênsa! zise Elena scurt, şi poruncitor.

— Dómna vĕ cunóşte?

— Numele mi-l ştie.

— Atuncĭ spuneţi-mĭ'l şi mĕ duc să vĕd dacă vĕ póte primi.

— Numaĭ d-neĭ Dupré îĭ voiŭ spune numele.

— Ce este Simiona? întrebă de o dată o voce dulce, melodiósă ce eşa dintr'altă odaie.

(Va urma)

Având o cantitate de 8000 vedre vin alb şi negru din recolta anuluĭ 1882 şi 85 de calitate superióră, voesc a le desface cu preţurile cele maĭ reduse ca orĭ ce depositar. Se vinde en detaliŭ de la 60 banĭ la 2 leĭ ocaua.

Cu stimă

H. Macedoneanu

Calea Victorieĭ No. 134.

Vis-a-vis de ministeru de finanţe

12-dmj.-2

Bilete de Plăcintă pentru Familii pe Anul 1887

Iţĭ urez să aĭ în lume
Fericire, bani, renume,
Fiĭ iubiţĭ şi strănepoţĭ
Şi să te iubească toţi.

Anul care vine
Să 'ţĭ aducă bine,
Să 'ţĭ aducă spor
Pentru viitor.

Eştĭ frumósă şi iubită
Spune'mĭ nu eştĭ fericită?

Ca militar o să sdrobeştĭ
P'aĭ patrieĭ duşmanĭ
Şi anĭ prea mulţĭ o să trăeştĭ
Cu glorie şi banĭ.

Nu fi aşa cochetă
Şi fiĭ maĭ simţitóre,
De n'aĭ în piept iubire
De ce maĭ trăieştĭ óre?

Pe pĕrul tĕŭ s'a scuturat
Zăpada atâtor anĭ,
Dar tinereţea ţi aĭ păstrat
Şi sub picióre aĭ călcat
Necazurĭ şi duşmanĭ.

Ţĭ-e chipul ca o flóre
Din ochĭ aruncĭ scânteĭ
Eştĭ bună, iubitóre,
Model între femeĭ.

Eştĭ strașnic vênător!
Dar pentru fetișóre
Şi dulcele amor
Iţĭ uiţi de căprióre!

De vreĭ să 'ţĭ mérgă negoţu
Zeŭ, nu maĭ face pe hoţu!

Iţĭ place să beĭ,
Să curtezĭ femeĭ,
Nopţile să 'ţi pierzĭ
Ca să le desmierzĭ!

Prea te crezĭ fermecătóre
De la cap până 'n picióre;
De vreĭ totul să te prindă
Intâĭ uită-te 'n oglindă.

Oglinda, de atâtea orĭ,
Ţi-a spus că eştĭ frumósă
Şi cu privirea că omorĭ,
Dar eştĭ necredinciósă.

Eştĭ fluturel,
Cu aripĭ poleite
Şi uşurel
Pe florile iubite
Puĭ sărutărĭ
De dorurĭ însoţite.

Vorbeşte maĭ puţin
Şi cât de mult ascultă,
De vreĭ să aĭ în cap
Inţelepciune multă.

Facĭ versurĭ schiópe şi ológe
Ce sun ca nişte hodoróge
Facĭ proză próstă şi neródă
Şi nesărată şi schilódă.

Eştĭ om onest şi muncitor
Deştept, cu multă carte
Şi în necazul tutulor,
Aĭ să ajungĭ departe.

Aşa leneş dacă n'aĭ fi
Póte te-aĭ îmbogăţi;
Dar dormind până la amiazĭ
Veĭ rĕmâne cum eştĭ azĭ.

De te veĭ lăcomi mereŭ
La banĭ şi la mâncare
O să ajungĭ, iubitul meŭ,
Ca butia de mare.

Domino, biliardul, tablele şi şahul
Ce le jocĭ cu poftă, ţi aŭ stricat stomahul
Nopţile pierdute în orgiĭ nebune
Viaţa 'ţĭ vor rĕpune!

Eştĭ nestatornic în amor
Nesimţitor pe cât se póte
Acestea vaĭ! le ştie tóte
Fiinţele ce te 'nconjor.

Tot umbli după comorĭ
Şi nu 'ţĭ vezĭ de creditorĭ
Ce pe uliţe te 'ntind
Şi pac 'n cap îţĭ aprind.

Maĭ lasă fudulia
Căcĭ nu te prinde, zĕŭ,
Maĭ lasă boeria
Că-ţĭ şade fórte rĕŭ.

La bal danţezĭ
Măreaţă
Şi mândră patinezĭ
La ghiaţă!

Când vorbeştĭ, mie îmĭ pare
Că reverşĭ mărgăritare;
Când dansezĭ eştĭ răpitóre
Şi ca fulgul de uşóră.

O să te-alegĭ deputat.
Or consilier la Sfat.

Din averea-ţĭ numerósă
Dă ceva şi la săracĭ,
Căcĭ în lumea păcătósă
O escepţiune facĭ!

Iţĭ urez să ieĭ soţie
Pe aceea ce iubeştĭ
Şi 'n amor şi veselie
Viaţă lungă să trăeştĭ.

O să câştigĭ la loteriĭ
Câştigul cel maĭ mare
Şi-o să deschizĭ treĭ prăvăliĭ
Cu marfă de valóre.

Sileşte-te la 'nvĕţătură
Şi pe colegĭ în urmă 'ĭ lasă
Dacă doreştĭ să aĭ onóre
Şi să fiĭ cel d'întêiŭ în clasă.

Veĭ fi decorat
Şi înaintat
Intre ceĭ d'întêiŭ
După Sîn Vasii.

Destule graţiĭ aĭ
Cu pudră de ce daĭ?
A pieleĭ tale faţă
Intrece-or ce albéţă.

In rîsete şi veselie,
In fericire, nu uitaţĭ
Pe ceĭ ce gem în sărăcie
Şi cu ceva îĭ ajutaţĭ.

Te veĭ mărita de grabă
Cu un tînĕr prea de trébă,
Prea frumos şi prea isteţ
Prea bogat şi prea semeţ.

Iţĭ urez să'ţĭ mérgă
Tóte găitan
Şi anul acesta
Ca şi acum un an.

In buzunare veĭ avea
Napoleonĭ şi lire
Iar pe figură 'ţĭ va luci
O veşnică zîmbire.

Dacă nu tot făceaĭ curte
N'aĭ fi cu ghetele rupte.

Maĭ lasă-te de iubit
Nu vezĭ c'aĭ îmbătrînit?
De vreĭ fericit a fi
Ia calea biserici.

De cât aşa rece
Şi fără simţire
Maĭ bine te-aĭ duce
La o mânăstire.

Eştĭ laș şi fricos
Dar prea lăudăros
Dór gura e de tine
Cât preţueştĭ.... ştiĭ bine.

Eştĭ vênător fórte vestit
Dar pân'acum n'aĭ nemerit
Nimic, nimic cu a ta puşcă,
Ba, nu... aĭ nemerit o muscă...

Pe Bacus îl adorĭ
Zi, nópte neîncetat
Şi când o fi să morĭ
Muri veĭ însetat.

Or ce aĭ fi, amice,
Iţĭ urez să aĭ
Viaţă prea ferice
Bucuriĭ din raĭ.

Eştĭ advocat, facĭ gură multă
Şi vaĭ! de ceĭ ce te ascultă!

Eforia Bisericeĭ Cretzulescu

La 28 Ianuarie 1887, se va ţine licitaţie la 2 ore p. m. în Cancelaria Eforieĭ din curtea Bisericeĭ Cretzulescu pentru darea în tăere a păduri cu zăvóe, după moșia Ciorani, jud. Prahova.

Doritorii pot vedea condițiile și planul, în cancelaria Eforieĭ în tóte zilele de lucru, de la ora 3—4 p. mer.

3-37-1

La Doctorul Trandafirescu

Strada Olarĭ No. 5, lângă Biserica Olarĭ, se găsește

O Alifie

de mare folos, pentru **Pecingene**, precum și una pentru **Mâtreață**, cu preţul de 2 leĭ nuoĭ, unde se dau asemenea consultaţiuni medicale de la orele 5—7 séra.

3-13-1

Pentru amatorĭ

Una **Flaută** de abanos cu 14 clape de argint, superfină, una **Chitară** de 35 anĭ, una **Citeră** de Salon, lemn de palisandru, cu cutia eĭ, altă **Vióră** fină, tot veche, sunt de vênzare, în calea Dorobanţilor No. 94, sus la Brutărie. 3-36-1

TELEGRAMA

A sosit în Bucureștĭ renumitul

Museu Anatomic, Istoric

ŞI MECANIC

al d-luĭ

EDUARD BRAUN

care în maĭ mulţĭ anĭ a făcut pe public să vadă lucrurile cele maĭ istorice.

Onor. public este rugat a vizita muzeul sigur fiind că va fi pe deplin satisfăcut.

Bulevardul Elisabeta, palatul băilor Eforieĭ.

TAMAR INDIEN

Fruct laxativ și răcoritor contra constipațiuneĭ, congestiuneĭ cerebrale, hemoroide, migrene. etc.

Preparat de I. BRĂNDUŞ, Farmacist

No. 25.—Bucureștĭ, strada Clemenţeĭ.—No. 25.

De vênzare la tóte farmaciile din ţară.

In al căruĭ deposit se află și:

LUCIA-LAC

asemenea preparat de d-sa și care se întrebuinţézĕ cu mare succes, în locul vacsuluĭ, dând lustrul cel maĭ frumos încălţămintelor, fără a întrebuinţa peria. Flaconul mare 1 leŭ, flaconul mic 50 banĭ.

Ocasiune Rară pentru Anul Noŭ!!!

LA MAGASINUL D-LUI IOAN PENCOVICI

din Strada Lipscanĭ No. 24

SE VINDE EFTIN!!!

Onor. Public este rugat a nu trece cu vederea acéstă **rară Ocasiune**, putênd cumpĕra mărfurĭ fine cu preţurĭ fórte reduse. maĭ cu sémă pentru **Cadouri de Anul Noŭ.**

MĂRFURILE SUNT URMĂTOARELE:

Măt sărĭĭ negre și colorĭ, Broche și unis; Catifele, Pluşurĭ, Velours anglais; Stofe pentru haine, Pene pentru garniturĭ de haine Stofe de lână pentru rochiĭ de fantasie și pentru cadourĭ, Diverse stofe pentru rochiĭ de Bal cu fir și mătase; Stofe fantasie pentru mobile, perdele, covóre, preșurĭ, dantele Chantilli, Cambie în div, lăţimĭ și culorĭ, Ciorapĭ de lână, mătase și fildecosse, Olandă, Batiste, Corsete și Mănușĭ și un bogat asortiment de Stoffe pentru vestminte preoţescĭ în aur, argint și mătase precum Serasir, Camilaft, Ciucurĭ și Șiret de fir bun și imitație.

Tóte acestea se vinde **Eftin** la Magasinul d-luĭ **IOAN PENCOVICI** din strada Lipscanĭ No. 24. 8jd7

Ocasiune Rară pentru Anul Noŭ!!!

Ocasiune Rară pentru Anul Noŭ!!!

Ocasiune Rară pentru Anul Noŭ!!!

Doctorul Terpandru

de la facultatea din Paris, special în bóle de ochĭ și sifilis, dă consultaţiunĭ de la orele 8—10 și de la 2—4 din zi.—Strada Eni No. 1.

Magazin de Costume Naţionale

asortat cu tóte articolele de galanterie și turcești. — O. M. **Acicoff**, Strada Carol No. 12 lângă pórta Otelului Dacia. 24mcvd6

Deslegarea șaradeĭ

Bucureștĭ: D-nĭ Aron Rappaport, Ilona G. Tănăsescu, M. N. Finţescu, Juvelis, Iancu Polack, Aureliŭ Vintilesc I. Vintilescu, F. Israel, I. Rosen, G. Stefănescu, P. Iordăchescu, G. Nichita, Nicolescu.

D-rele Ecaterina Rătescu, Maria Rătescu, Elena Theodorescu, Ecaterina Lindenberg, Aretia Millona, Lucreţia Costantinescu, Alexandrina Tomescu, Alexandrina Millona, Marióra Nicolaŭ, Ana Surueva, Aneta Nicolaŭ, Elena Ghimbășan

Bacăŭ: D. I. Hagiopol.

Craiova: D-nĭ G. Natansohn, A. Dimisnoff, N. Moriţ.

Galaţĭ: D-nĭ I. Enăchescu, S. Gami

Giurgiu: D. S. Adami.

Falticenĭ: d ra Charlotte Feurstein.

Iașĭ: d-nĭ C. Busuioc, A. Șaraga.

Ploeștĭ: d. Victor Alexandrescu.

Pitescĭ: d. P. Robescu.

Peatra: d. L. Costin.

T.-Măgurele: d nĭ N. Voiculescu, I Veintraub, Al. Juvelis.

Premiul a fost câștigat prin tragere sorţĭ de d-ra Lina Simionescu din capital

PENTRU CADOURI

se recomandă magazinul

SANDROVICI

PALATU DACIA

assortat cu *Note musicale* ediţiunĭ de lux, *Viorĭ*, *Flauete*, *Piculine*, *Clarinete*, și alte instrumente de musică *Musicĭ de masă* cu fluere, sistem noŭ *Obiecte de galanterie*, *Tablourĭ* originale și gravurĭ, etc.

tóte cu preţurĭ reduse.

24, 28, 29 și 30-2

Liquidaţiune totală

cu preciuri reduse, al depoulŭĭ cu

Jucăriĭ de copiĭ

din falimentul **Carol Vetzel**, Strada Carol I No. 30. 4-3

Editura Tipografieĭ „Universul“ **Luigi Cazzavillan**, str. Brezoianu 19.

Girant *George Minculescu*